

မာတိကာ

မိတ်ဆက်စာဂဟေ ၃

နိဒါန်း..... ၁၁

ကံပွင့် ပဋ္ဌာန်း..... ၁၄

 အဘိဓမ္မာ (၇) ကျမ်းနှင့်ဟောရက်..... ၁၄

 ဟေတုပစ္စည်း..... ၁၈

 အာရမ္မဏပစ္စည်း..... ၂၀

 အဓိပတိပစ္စည်း..... ၂၁

 အနန္တရပစ္စည်း..... ၂၅

 စိတ်ဖြစ်စဉ် စက်ဝိုင်းဇယား..... ၂၉

 သမနန္တရပစ္စည်း..... ၃၀

 သဟဇာတပစ္စည်း..... ၃၁

 အညမညပစ္စည်း..... ၃၅

 နိဿယပစ္စည်း..... ၃၆

 ဥပနိဿယပစ္စည်း..... ၃၈

 ပုရေဇာတပစ္စည်း..... ၄၈

 ပစ္ဆာဇာတပစ္စည်း..... ၄၉

၂

အာသေဝနပစ္စည်း..... ၅၀

ကမ္မပစ္စည်း ၅၂

ဝိပါကပစ္စည်း ၅၆

အာဟာရပစ္စည်း ၅၇

ကျွေးယပစ္စည်း ၆၀

ဈာနပစ္စည်း ၆၀

မဂ္ဂပစ္စည်း..... ၆၄

သမ္ပယုတ္တပစ္စည်း ၆၈

ဝိပွယုတ္တပစ္စည်း..... ၆၉

အတ္ထိပစ္စည်း ၇၀

နတ္ထိပစ္စည်း ၇၁

ဝိဂတပစ္စည်း ၇၂

အဝိဂတပစ္စည်း ၇၃

ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော် ၇၅

မာတိကာပြီး၏။

မိတ်ဆက်စာဂဟေ

ဘာလိုလိုနှင့် နေရင်းထိုင်ရင်းပင် အချိန်ကာလကြီးက မိမိကို နှစ်ပေါင်းငါးဆယ့်နှစ်နှစ်အထိ ဝါးမျိုးသွားခဲ့ပြီဖြစ်၏။ မိမိ၏ဘဝ သံသရာ ဘယ်စခဲသည်ဆိုတာကို မသိသလို ဘယ်အခါ ဆုံးနိုင် မည်ကိုလည်း မသိသေးဘဲ ဘဝပင်လယ်ပြာထဲတွင် စမ်းတဝါးဝါး လျှောက်လှမ်းရင်း ရွှေရတုမွှေးနေ့ကို အကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် (၅၁) နှစ် ရောက်မှ ကျင်းပဖြစ်၏။ မိမိသည် မွေးနေ့ကို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပြုလုပ်လေ့မရှိခဲ့။ သို့သော် (၅၀) ပြည့် ရွှေရတု မွှေးနေ့ကိုတော့ စင်ကာပူရှိ မိမိ၏ “သစ္စာပါရမီ” အဖွဲ့သူ၊ အဖွဲ့သားများ စုပေါင်းကာ ဝိုင်းဝန်း ကျင်းပပေးခဲ့သဖြင့် အတော်လေး ကျယ်ကျယ် ပြန့်ပြန့် ကျင်းပဖြစ်၏။ ထိုမွှေးနေ့ပွဲတွင် “မြတ်သောဓမ္မစကြာ” အိတ်ဆောင် စာအုပ်ငယ်ကို ရိုက်နှိပ်ကာ လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့သည်။

ထိုစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် ဓမ္မစကြာ ပါဠိကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော် နေသူများထံမှ ကျေးဇူးတင်စကား ပြောလာသည်ကို မိမိအနေဖြင့် ခံယူရရှိခဲ့သည်။

ထိုကဲ့သို့ ကျေးဇူးတင်သူ စာဖတ်ပရိတ်သတ် အများစုထဲမှ စင်ကာပူသွေးလှူဘဏ် သူနာပြုဆရာမ “ဒေါ်ဝင်းမြင့်” က တောင်းပန်စကားတစ်ခု လေးလေးနက်နက် လျှောက်ထားလာပါ၏။ “ထိုမြတ်သောဓမ္မစကြာ စာအုပ်ငယ်ကဲ့သို့ ပဋ္ဌာန်းစာအုပ်ငယ် တစ်အုပ်ကိုလည်း ရေးသားချီးမြှင့်ပါအုံးဘုရား” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

မိမိကလည်း "အင်း" ခံလိုက်မိ၏။ ၂၀၁၁ ခုနှစ် ကတည်းက ပေးမိသည့် "အင်း" ဆိုသော ကတိစကားတစ်လုံး အကြွေးသည် မိမိထံ၌ တင်ရှိနေတော့၏။ ထိုသူနာပြုဆရာမနှင့် ဆုံတိုင်း "ရေးဖြစ်ပြီလားဘုရား" ဟု လျှောက်ထားပြန်၏။ မိမိကရေးပါမည် ဟုသာ ထပ်မံ၍ပြောခဲ့ပြန်၏။ ဤသို့ဖြင့် ၂၀၁၁ ခု နိုဝင်ဘာလတွင် စင်ကာပူမှ ဘုရားဖူးသွားလိုသူ (၁၂) ဦးကို မိမိက ဦးဆောင်ကာ အိန္ဒိယနိုင်ငံရှိ သံဝေဇနိယ လေးဌာနသို့ ပို့ပေးခဲ့ရ၏။ ထိုအထဲတွင် စာအုပ်ငယ်ရေးသားရန် လျှောက်ထားသူ သူနာပြုဆရာမလည်း ပါလာ၏။ ပဋ္ဌာန်းစာအုပ် မရေးလိုလျှင် သံဝေဇနိယ လေးဌာနနှင့် ပတ်သက်၍ ရေးလိုကရေးပါရန် ဘုရားဖူးခရီးစဉ်အတွင်း ထပ်မံ လျှောက်ထားလာပြန်၏။

စာရေးသူ စဉ်းစားသည်မှာ ပဋ္ဌာန်းစာအုပ်သည် ဆရာ့ဆရာတော် များ ရေးသား၍ များစွာပင်ရှိနေပေပြီ။ မိမိရေးသားဖို့ လိုအပ် ပါတော့မည်လား ဟူ၍ဖြစ်၏။ ထိုအတွေးကြောင့်ပင် ဤစာအုပ်ငယ်ကို ရေးသားရန်အချိန်ကြာညောင်းသွားခဲ့ရ၏။ သို့သော်လည်း မိမိကဝန်ခံ ထားမိသည့်အလျောက် ဤစာအုပ်ငယ်ကို အားလပ်သည့်အခါတွင် ရေးသားရန်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရ၏။ ထိုသူနာပြုဆရာမ လျှောက်ထားခဲ့သည် မှာ စာရေးသူ၏မွေးနေ့အမီ မတ်လမှာ လှူဒါန်းလိုပါသည်ဟု လျှောက် ထားလာသည်။

ဤသို့ဖြင့် စာရေးသူလည်း စင်ကာပူနိုင်ငံတွင် အပါတ်စဉ် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း တစ်နေ့တာ ဝိပဿနာတရားစခန်းပွဲ ဟောရင်း ပြောရင်း စီစဉ်ရင်းဖြင့် အချိန်ကုန်မှန်းမသိ ကုန်လာခဲ့သည်။

၉-၂-၂၀၁၂ ခု၊ ကြာသပတေးနေ့သို့တိုင် ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီ။ ထိုနေ့တွင် သစ္စာပါရမီကျောင်းရှိ သံဃာအားလုံးအား ကြာသပတေး နေ့တိုင်း အရုဏ်ဆွမ်းကုသိုလ်ကို ခရီးသွားနေသည့် ရက်များမှအပ အမြဲဆွမ်းဝတ်တည်ကာ နိဗ္ဗဒ္ဓကုသိုလ်တော်အဖြစ် ဆက်ကပ်လှူဒါန်း နေသော ဒကာက အရုဏ်ဆွမ်း လာကပ်ပါသည်။ ဆွမ်းကပ်အပြီး ပဋ္ဌာန်းစာအုပ်ရေးပြီးလျှင် ကွန်ပျူတာစာရိုက်ပေးရန် သူ့အား သူနာပြုဆရာမက တောင်းပန်စကား ဆိုလာသည့်အကြောင်း လျှောက်ထားပြန်၏။ ထိုဒကာသည် ဓမ္မစကြာစာအုပ်နှင့် ကထိန် စာအုပ်များကိုလည်း ကွန်ပျူတာစာရိုက်ကာ ဒါနပြုခဲ့သည်။ ထိုဒကာ လျှောက်ထားတော့မှ စာရေးသူ မနေသာတော့ပဲ ထိုနေ့နံနက်မှစ၍ ပဋ္ဌာန်းစာအုပ်ငယ်ကို စတင်ရေးသားဖြစ်တော့၏။

ဤပဋ္ဌာန်းစာအုပ်ငယ်ကို အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ သင်္ကန်းကျွန်း ဓမ္မပိယဆရာတော်၊ ပန်းတနော် မြတောင် တိုက် ဆရာတော်၊ ဓမ္မဘေရီ ဆရာတော်၊ ဗုဒ္ဓစာပေ ပညာရှင်ကြီး ဆရာကြီးဦးကျော်ထွဋ်တို့၏ ပဋ္ဌာန်းစာအုပ်များကို မှီငြမ်းကာ ရေးသားခဲ့၍ အချိန်တိုအတွင်း ပြီးစီးနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုကျေးဇူးရှင် ကျမ်းပြုပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဉာဏ်ရည်တို့ကိုလည်း အထူးကြည်ညိုမိ ပါသည်။

ပဋ္ဌာန်း ရွတ်ဆိုပူဇော်ခြင်းသည် ကံပွင့်၍ ထူးခြားသော အကျိုး ကျေးဇူးများကို လက်ရှိဘဝမှာပင် ခံစားကြရသည်ဟု ရေးသားချက် များမှာ အမှန်ပင်ဖြစ်၏။ ပဋ္ဌာန်းစာအုပ်ငယ်ကို စတင်ရေးသားသော နံနက်တွင် နေ့ဆွမ်းကပ်လှူကြသည့် ဆွမ်းဒကာမနှစ်ဦးမှ စင်ကာပူ ဒေါ်လာ (၅၀) စီ နဝကမ္မ အဖြစ် လှူဒါန်းသွားကြ၏။ နောက်ရက်များ၌ လည်း အခြားသောအလှူရှင်များသည် လှူဖွယ်များထူးခြားစွာ လှူဒါန်းကြသည်ကို တွေ့ရှိရပြန်၏။ စာရေးသူလည်း အံ့ဩမိ၏။ ပဋ္ဌာန်းရေးသာမှုကြောင့်ပင်လောဟု တွေးမိ၏။

ထိုပဋ္ဌာန်းနှင့် ဆက်စပ်ကာ မြန်မာပြည် နေပြည်တော် တပ်ကုန်း မဟာစည် သာသနာ့ရိပ်သာဆရာတော် စင်ကာပူနိုင်ငံ သစ္စာပါရမီ ကျောင်းသို့ အလည်ကြွရောက်လာစဉ် ဆရာတော်မှ အမိန့်ရှိပြန်၏။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက အထက်အညာဒေသ ရွာတစ်ရွာမှာ ဒေါ်ငွေရင် အမည်ရှိ ဒကာမကြီးတစ်ဦးရှိခဲ့ပါသတတ်။ သူမအား ထိုရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်မှ စစ်အတွင်း အန္တယ်ရာယ် ကင်းစေရန် “ဟေတုပစ္စယော” ဆိုသည့် စာပိုဒ်တိုကလေးမျှကို အမြဲရွတ်ဆိုရန် သင်ကြားပေးခဲ့သည်ဆို၏။

ရွာမှ စာတတ်သူများကိုမူ ပဋ္ဌာန်း ပစ္စယနိဒ္ဒေသအကျယ်ကို ရွတ်ဆိုစေခဲ့ပါသတတ်။ အဖွီးအို ဒေါ်ငွေရင်မှာ စာမတတ်သည့်အပြင် မှတ်ဉာဏ်အားနည်းသောကြောင့် “ဟေတုပစ္စယော” တစ်ပိုဒ်တည်း သာ အမြဲမပြတ် ရွတ်ဆိုနေခဲ့ပါသတတ်။ ထို့ကြောင့် တစ်ရွာသားလုံးမှ

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

သူမအား အဖွား ဒေါ်ငွေရင်ဟု မခေါ်ကြတော့ပဲ “ဒေါ်ဟေတု” ဟု ခေါ်ဆိုကြပါတတ်။ ထိုရွာရှိ ဒေါ်တေုနှင့်တကွ ရွာသားများအားလုံး စစ်ကာလအတွင်း အန္တရာယ်အထူးကင်းရှင်းခဲ့ပါသတတ်။

ထိုအဖွားအို ကွယ်လွန်သည့် အချိန်မှစ၍ ထိုရွာ၊ ထိုနယ်တွင် သုံးနှစ်ပတ်လုံး မိုးမရွာဘဲ ထူးခြားမှုတစ်ခု ဖြစ်နေပါသတတ်။

ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်နှင့် လူကြီးသူမတို့သည်လည်း သတိထားမိကြပါသတတ်။ ဒေါ်ဟေတုကြီး ကွယ်လွန်သည့် အချိန်မှစ၍ မိုးမရွာပဲ ထူးခြားနေသည်မှာ ဘာကြောင့်များပါလိမ့် ဟူ၍ပြောဆိုကာ ဒေါ်ဟေတု ရုပ်အလောင်းအား ပြန်လည်တူးဖော် ကြည့်ကြသည့်အခါ အလောင်းသည် မပုပ်မသိုး သေပြီးခါစနယ် ထူးခြားအံ့ဩဖွယ်ရာ မြင်တွေ့ကြရပါသတတ်။ ထိုအလောင်းကို မီးသဂြိုဟ်ပြီးတော့မှ ပုံမှန်မိုးရွာသွန်းခဲ့ပါသတတ်။

ထိုထူးဆန်းသော ဖြစ်ရပ်ကို နေပြည်တော်ဆရာတော်မှ မိန့်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ပဋ္ဌာန်းရွတ်ဆိုမှုကြောင့် ဓားပြဘေးမှ ကင်းလွတ်သူများ အကြောင်းနှင့် ယွှန်ငံတော် သံဃမဟာနာယက ဥက္ကဋ္ဌ ဗန်းမော်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုမာရမှာလည်း ပဋ္ဌာန်းရွတ်ဆိုမှုကြောင့် ကျောင်းကန်မှစ၍ အစစ ပြည့်စုံရသည်အထိ အကျိုးထူး ခံစားရပုံကို ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ဟောပြောသည်ကို စာရေးသူတို့ ကိုယ်တိုင် နာကြားခဲ့ရဖူးသည်။ ခေတ်စာစောင်များစွာတို့၌လည်း စာရေးဆရာ

များစွာတို့ ရေးသားခဲ့ကြပြီးဖြစ်သည်။ နောင်လည်း ရေးကြပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ဤပဋ္ဌာန်းကို ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် အမြဲဝတ်ထား၍ ရွတ်ဆိုပူဇော်သင့်ပါသည်။ ပဋ္ဌာန်းရွတ်ဆိုသည့်အခါ တစုံတရာ လောကီကိစ္စ အောင်မြင်ရေးလောက်ကိုသာ ရည်ရွယ်လျက် မရွတ်ဆိုသင့်ပေ။ ဘုရားရှင်၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကြီး၏ ကျက်စားရာဖြစ်သည့် ပဋ္ဌာန်းစသော တရားတော်များသည် အို၊ နာ၊ သေဆိုသည့် မဆုံးနိုင်အောင် နိပ်စက်နေသော ဘေးဒုက္ခကြီးများကိုပင် လက်စသိမ်းချေမှုန်းနိုင်သော အစွမ်းထက်လှသည့် ဓမ္မတရားတော်များဖြစ်သည်။ ထိုဓမ္မစွမ်းအားကို သံသရာ ဒုက္ခအားလုံး ကုန်ဆုံးနိုင်စေရန်အထိ ရည်ရွယ်လျက် ရွတ်ဆိုပူဇော်သင့်ပေသည်။ အဓိပ္ပါယ်မသိပဲ ပူဇော်ရသည်ထက် အဓိပ္ပါယ်သဘောကို နားလည်၍ ရွတ်ဆိုခြင်းက ပို၍ ပို၍ အကျိုးရှိလှပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤစာအုပ်ငယ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကြီး၏ အဓိပ္ပါယ်သဘော အကြမ်းဖျင်း နားလည်နိုင်ကြပါစေ၊ နားလည်သဖြင့် ပိုမိုပြီး အကျိုးရှိနိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုလိုက်ရပေသည်။

ကျေးဇူးတင်လွှာ

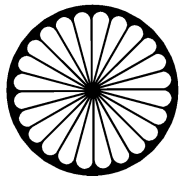
ဤစာအုပ်ငယ်ပြီးနိုင်အောင် ကူညီပေးသူများဖြစ်ကြသော
 မြန်မာစာသတ်ပုံ စစ်ပေးကြသည့် ဦးကဝိန္ဒ မင်္ဂလာပြည့်စုံကျောင်း
 ဆရာတော်၊ ဦးခမာဝုဓ အိန္ဒိယ၊ စာအုပ်ဖိုးမတည်အလှူရှင်
 များဖြစ်ကြသော ဦးလှထွန်းခိုင်+ဒေါ်ဝင်းမြင့် မိသားစု၊
 ဦးမြင့်ဆန်း+ဒေါ်ဆွေဆွေဦး မိသားစုနှင့် ကွန်ပျူတာစာရိုက်ပေးသူ
 ကိုသက်မောင်အေးတို့အား အထူးကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း မှတ်တမ်း
 တင်အပ်ပါသည်။

သစ္စာပါရမီ အရှင်ဇယတိဿ

သစ္စာပါရမီကျောင်း စင်ကာပူနိုင်ငံ

သာသနာတော်နှစ် ၂၅၅၄-ခု၊ ကောဇာရနှစ် ၁၃၇၂-ခုနှစ်၊
 နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၁၁) ရက်၊ (၁-၁-၂၀၁၁)
 နှစ်ဆန်းတစ်ရက် စနေနေ့တွင် စင်္ကာပူနိုင်ငံ၊
 သစ္စာပါရမီကျောင်း အရှည်တည်တံ့ရေး နှင့်
 ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ တိုးတက်ပြန့်ပွားနှိုင်ရန်အတွက် ထာဝရ
 ကျောင်းအလှူတော် ငွေပဒေသာပင်ကို စတင်
 စိုက်ထူလှူဒါန်းကြပါသည်။

(မှတ်ချက်) ဤထာဝရငွေပဒေသာပင် အလှူငွေသည်
 ခိုင်မာသော သစ္စာပါရမီကျောင်း ဖြစ်လာရန် ကျောင်းအလှူ
 တော် အတွက်သာဖြစ်စေရပါမည်။ ဤငွေကို လစဉ်
 ကျောင်းလခအလှူတွင် သုံးစွဲမည်မဟုတ်။ ကျောင်းရေရှည်
 တည်တံ့ရေးအတွက် ပင်မငွေပဒေသာပင်အဖြစ် စိုက်ထူ
 ထားမည်။ စေတနာရှင်များသည် ငွေပဒေသာပင်ကို စင်္ကာပူ
 ဒေါ်လာ ၁၀၀၀ ဖြစ်စေ၊ စင်္ကာပူဒေါ်လာ ၅၀၀ ဖြစ်စေ၊ စင်္ကာပူ
 ဒေါ်လာ ၃၀၀ ဖြစ်စေ တစ်နှစ်အတွင်း အရစ်ကျစနစ်ဖြင့်
 မည်သူမဆို ထည့်ဝင်လှူဒါန်းနိုင်ကြပါသည်။ ။

နိဒါန်း

ပဋ္ဌာန်း

ပ - အမျိုးမျိုး။ ဌာန - အကြောင်း (အကြောင်းအမျိုးမျိုး)။

နာမ်ရုပ်တို့၏ ဖြစ်ပေါ်လာပုံ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကို ဟောပြောတဲ့ ကျမ်းကို “ပဋ္ဌာန်း” ကျမ်းဟုခေါ်ပါတယ်။

ပဋ္ဌာန်းကျမ်းနာမည် အပြည့်အစုံကတော့ - ‘အနန္တနယ သမန္တ ပဋ္ဌာန်း’ ဖြစ်ပါတယ်။

အနန္တ နယ- နည်းလမ်းပေါင်း ရေတွက်လို့ မရနိုင်။
ကောင်းကင်အနန္တ၊ စကြာဝဠာအနန္တ ဆိုသလိုပဲ ပဋ္ဌာန်းမှာလည်း
နည်းပေါင်းအနန္တ။ သမန္တ ကတော့ (ထက်ဝန်းကျင်)
အကုန်လုံးပြည့်စုံတယ်။

ထပ်ထည့်စရာ၊ နှုတ်ပယ်စရာ ဘာမှလိုလေသေးမရှိအောင်
အကုန်ပြည့်စုံတဲ့ကျမ်းကို ပဋ္ဌာန်းကျမ်းလို့ ခေါ်ပါတယ်။

အယံ ဓမ္မော ကိမတ္ထံ ဒေသိတော

စတုရောယ နိဒ္ဒရဏတ္ထံ (နိ-ဋ္ဌ-၃၂)

ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကို ဘယ်သူဟော? - ဘုရားရှင်ဟော။

ဒီပဋ္ဌာန်းကို ဘုရားဘာကြောင့်ဟော? -

ဩဃလေးပါးက ထုတ်ဆောင်(ကယ်တင်)ပေးရန်ဟော။

ဩဃ ဆိုတာ- တိုက်လှဲတတ်၊ နစ်မြုပ်တတ်၊ သယ်ဆောင်
တတ်တဲ့ ချောင်းရေ၊ မြစ်ရေ၊ ပင်လယ်ရေ (ဆူနာမီ လှိုင်းလုံးကြီးများ)။

သတ္တဝါ အစားစားတို့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အသီးသီးမှာလည်း
ဩဃတရားတွေက ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေကို တိုက်လှဲတတ်၊
ကာယကံရှင်ကို နစ်မြုပ်ကာ အပါယ်ထိ သယ်ဆောင်သွားတတ်လို့
တရားလေးမျိုးကို "ဩဃ" လို့တင်စားပြောတာဖြစ်တယ်။

ပင်လယ်မှာ လှိုင်းလေပြင်းထန် ဆူနာမီ ဒီရေကြမ်းချိန်
အကူးရအလွန်ခက်သလို၊ သတ္တဝါတို့ သန္တာန်မှာ အကုသိုလ်
ဩဃပြင်းထန်နေရင် (သုဂတိလမ်း) နိဗ္ဗာန်ကမ်းကို အကူးရ
ခက်ပါတယ်။ ပင်လယ်လှိုင်းငြိမ်၊ လေငြိမ်ချိန် အကူးရ လွယ်သလို
အကုသိုလ်ဩဃ လျော့နည်းနေလျှင် (သုဂတိ) နိဗ္ဗာန်ကမ်းကို
အကူးရလွယ်ကူပါတယ်။

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

မြစ်ချောင်းများတွင် ရေခမ်းချိန် ကမ်းနှစ်ဖက် တစပ်တည်း စပ်နေသလို၊ ဩဃရေခမ်းသွားလျှင် သင်္ခံတနှင့် အသင်္ခံတနိဗ္ဗာန် စပ်သွားပါတယ်။

သတ္တဝါတွေကို ဩဃ ၄ ပါးက ထုတ်ဆောင် ကယ်တင် ပေးချင်လို့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ ပဋ္ဌာန်းတရားကို ဟောကြား ခဲ့တာဖြစ်တယ်။

ဘယ်နေရာဟော? - တာဝတိံသာနတ်ပြည် ပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ မြတ်နေရာ။

တရားနာ ပရိတ်သတ်? - စကြာဝဠာတိုက် တစ်သောင်းက နတ်၊ ဗြဟ္မာ။

ဘယ်သူ့ကိုဦးတည်ဟော? - တာဝတိံသာနတ်ဘုံနေ မယ်တော် ဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ သန္တုသိတ နတ်သား။

လူ့ပြည်မဟောပဲ နတ်ပြည်မှာဘာလို့ဟော?

မယ်တော်နတ်သားကို ကျေးဇူးဆပ်ချင်တာရယ်၊ အဘိဓမ္မာ (၇) ကျမ်း တရားရှည်ကြီးကို နတ်တွေ၊ ဗြဟ္မာတွေကမှ တထိုင်တည်း နာနိုင်တာရယ်ကြောင့်ဟော။

ဘယ်လောက်ကြာအောင်ဟော? - ဝါတွင်း (၃) လ။

ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကို ဘာလို့ ဦးစာပေး ရွတ်ဖတ်သင်ကြ?

မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ သာသနာတော် (၃) ရပ် ကွယ်တဲ့အခါမှာ ပဋ္ဌာန်းသာသနာက စကွယ်မှာဖြစ်လို့ မကွယ်ရအောင် ရွတ်ဖတ် သင်ကြားကြ။

ကံပွင့် ပဋ္ဌာန်း

မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ တခြားအဘိဓမ္မာကျမ်းတွေကို ဆင်ခြင် သုံးသပ်တော်မူတဲ့အခါ ကိုယ်တော်မှ ရောင်ခြည်တော် မထွက်သေး ပါဘူး။ ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကြီးကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်တော်မူမှ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်နဲ့ ပဏာရပြီး ငါးကြီးများ ကမ်းမမြင် ပယ်လယ်ကြီးမှာ မြူးပျော်သလို ဘုရားရှင်ရဲ့ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကြီးဟာလည်း ပဋ္ဌာန်းကျမ်းတော်မြတ်ကြီးကို ဆင်ခြင်တော်မူမှ ဉာဏ်တော်မြတ်က ကြီးကျယ် ပဋ္ဌာန်းကလည်း ကြီးကျယ်တော့ ဉာဏ်တော်နဲ့ အလွန်လိုက်ဖက်ကာ စိတ်တော်မြတ် ကြည်လင်တော့ နှလုံးသွေးက ကြည်လင်၊ အသားတော်နှင့် တကိုယ်လုံးကလည်း ကြည်လင်ကာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရောင်ခြည်တော်မျိုးစုံ ကွန့်မြူးထွက်ကြ ပျံ့နှံ့ပြေးသွား ကြပါတယ်။ ဒီပဋ္ဌာန်းကို မှန်မှန်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ ထူးခြားတဲ့ လက်တွေ့အကျိုးထူးများကို ယနေ့အထိ လူပေါင်းများစွာ ခံစားနေကြရပါတယ်။

အဘိဓမ္မာ (၇) ကျမ်းနှင့်ဟောရက်

ဓမ္မသင်၊ ဝိဘင်္ဂ၊ ဒွါဒသ ရက်စီ၊

ခြောက်ရက်ကြာ ကျမ်းစာတုရယ်နှင့်

ပုဂ္ဂလ ခုနှစ်ရက် ဟောမြွက်ခဲ့သည်

ကထာဝတ် ရက်ရှစ်လီ၊ ဝိသပါ ယမိုက်ကျမ်း

ပဉ္စဝီ ပဋ္ဌာနရယ်လို့ လသုံးလီ မယ်တော်မိကို

ဟောသည့်မှတ်တမ်း...။

၁။ ဓမ္မသင်္ဂဏီ

ဓမ္မ - တရား၊ သင်္ဂဏီ - ရေတွက်ပြခြင်း။

ကုသိုလ်တရား၊ အကုသိုလ်တရား၊ အဗျာကတတရား၊

အကြောင်းအမည် ရတဲ့တရား၊ မရတဲ့တရားလို့ ရေတွက်ပြတဲ့ကျမ်း။

(၁၂) ရက်ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

၂။ ဝိဘင်းကျမ်း

ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်းကရေတွက်ပြီးတဲ့ တရားကို ထပ်ချဲ့ဟောတဲ့ကျမ်း။

ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓါတ်၊ ဣန္ဒြေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စတဲ့ ခေါင်းစဉ် (၁၈)

ခုထားကာ နည်းသုံးမျိုးနဲ့ ထပ်ချဲ့ဟောတဲ့ကျမ်း။ (၁၂) ရက်

ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

၃။ စာတုကထာကျမ်း

ဝိဘင်းကျမ်းကဟောခဲ့တဲ့ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓါတ်တွေကို နည်းပေါင်း

(၁၄) နည်းနဲ့ ထပ်ချဲ့ဟော။

ကုသိုလ်မှာ ခန္ဓာအမျိုးအစား ဘယ်လောက် ရနိုင်တယ်။
အာယတနက ဘယ်လောက်၊ ဓါတ်ကဘယ်လောက်၊ အကုသိုလ်
တရားမှာတော့ ဘယ်လောက်ရနိုင်တယ်လို့ (၁၄) နည်းနဲ့
ထပ်ချဲ့ဟောတဲ့ကျမ်း။ (၁၄) ရက်ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

၄။ ပုဂ္ဂလပညတ်ကျမ်း

ရှေ့နှစ်ကျမ်းက ဟောတာက ပရမတ်သက်သက်ဖြစ်နေတယ်။ လူ၊
နတ်၊ ဗြဟ္မာဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ မပါသေးတော့ လူ၊ နတ်၊
ဗြဟ္မာဆိုတဲ့ နာမည်ပညတ်ဆိုတာ မရှိတော့ဘူးလားလို့
သံသယဝင်ပြီး အစွန်းမရောက်သွားအောင်လို့ ဒီကျမ်းကိုဟော။ ဒါန၊
သီလ၊ ဈာန်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ပညတ်ကအရေးပါပါတယ်။ (၇)
ရက်ဟောတော်မူပါတယ်။

၅။ ကထာဝတ္ထုကျမ်း

ပရမတ်နဲ့ ပညတ်ကို ညှိပေးတဲ့ကျမ်း

ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမရှိ၊ ရုပ်နာမ်သာရှိတယ်လို့ ယူဆရင်
အစွန်းရောက်အယူ။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသာရှိပြီး၊ ရုပ်နာမ်မရှိ
ယူဆရင်လည်း အစွန်းရောက်အယူ ဒီအယူအဆ ပပျောက်အောင်။
(၈)ရက်ကြာဟောတော်မူပါတယ်။

၆။ ယမိုက်ကျမ်း

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဧဒသနာ

၁၇

ဘယ်ဘုံမှာ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဟာ ခန္ဓာဘယ်လောက်ရတယ်၊
အာယတန၊ ဓါတ်က ဘယ်လောက်ရတယ် စတဲ့ သတ္တလောက၊
သင်္ခါရလောက၊ သြကာသလောက လောကသုံးပါး ဆက်သွယ်
နေကြပုံကို ရှင်းပြတဲ့ကျမ်း။ (၂၀) ရက်ဟောတော်မူ ပါတယ်။

၇။ ပဋ္ဌာန်း

ရုပ် နာမ်တွေ ဘာကြောင့်ဖြစ်တာလဲ? ဖန်ဆင်းရှင်ကြောင့်လား?
အလိုလိုဖြစ်လာတာလား? ဒီပြဿနာတွေကို ပြေလည်စေဖို့
ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကိုဟော။ (၂၅) ရက်ဟောတော်မူပါတယ်။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဟောတုပစ္စည်း

ဟောတု - ဟိတ် (အကြောင်းတရား)။

သစ်ပင်ရဲ့ ရေသောက်မြစ်က မြေကြီးထဲမှာစိမ့်ဝင် ပြန့်နှံ့ နေတဲ့ ရေခါတ်တွေကို စုပ်ယူပြီး ပင်စည်၊ အကိုင်း၊ အခက်၊ အပွင့်၊ အသီးတွေကို စည်ပင်ကြီးထွား ရှင်သန်အောင် ကျေးဇူးပြုသလို၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ အကြောင်းတရားတွေက စိတ်၊ စေသသိက်၊ စိတ္တဇရုပ်တွေကို လှုပ်ရှား ရှင်သန်အောင် ဟောတု - ဟိတ် (အကြောင်း) တရားတွေနဲ့ ကျေးဇူးပြုနေကြပါတယ်။

ဟိတ် (အကြောင်း) (၆) ပါး

ကုသိုလ်ဟိတ် (အကြောင်း) တရား (၃) ပါး။ အကုသိုလ်ဟိတ် (အကြောင်း) တရား (၃) ပါး။ ပေါင်းရင် (၆) ပါးပေါ့။

ကုသိုလ် ဟိတ် (အကြောင်း) (၃) ပါး

၁။ အလောဘ - လိုချင်တာကိုဖျက်ဆီးပစ်တာ၊ မသိမ်းပိုက်ချင်၊ ပေးစွန့်ချင်တာ။

၂။ အဒေါသ - စိတ်ဆိုး စိတ်ပျက်တာတွေကို ဖျက်ဆီးနိုင်တာ၊ မေတ္တာထားနိုင်၊ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်ထားနိုင်တာ။

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

၃။ အမောဟ - အမှန်ကို ဆုံးဖြတ်နိုင်တာ၊ ဉာဏ်ပညာ။

အကုသိုလ် ဟိတ် (အကြောင်း) (၃) ပါး

၁။ လောဘ - လိုချင်တာ၊ တပ်မက်တာ၊ မပေးလိုတာ၊ သိမ်းပိုက်ထားချင်တာ။

၂။ ဒေါသ - စိတ်ဆိုး၊ စိတ်ပျက်၊ စိတ်ဓါတ်ကျတာ၊ စိတ်မရွှင်နိုင်အောင်ဖန်တီးတာ။

၃။ မောဟ - အမှား၊ အမှန် မဝေခွဲနိုင် တွေတွေဝေဝေဖြစ်တာ။

အကြောင်း - အကျိုး

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဖြစ်နေတဲ့လူနဲ့ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟဖြစ်နေတဲ့လူ ချိန်ကြည့်လျှင် မိုးနဲ့မြေလောက် ကွာခြားနေတယ်။ အသိသာကြီးပါ။ ကောင်းတဲ့ရုပ်ပုံ ကောင်းတဲ့ စိတ်ထားကို ပိုင်ဆိုင်ကာ ချမ်းသာချင်တဲ့သူတွေဟာ မကောင်းတဲ့ အကြောင်း (၃) ပါးကို ပယ်ရှား ထုတ်ပစ်ပြီး ကောင်းတဲ့ အကြောင်းတရား (၃) ပါး ဖြစ်နေအောင် ကြိုးစားမည်ဆိုရင် ခုရော နောင်ရော ကောင်းစားကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အာရမ္မဏပစ္စည်း

လောကဓါတ်တစ်ခုလုံးမှာ ဟိတ်(အကြောင်းတရား) ခြောက်ပါးကြောင့် ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတွေ ဖြစ်နေတာကို ဟောတုပစ္စည်းက ဖော်ပြပါတယ်။

လောကဓါတ်တစ်ခုလုံးမှာ အာရုံခြောက်ပါးကြောင့် ရုပ်နာမ်တွေ ဖြစ်နေကြပုံကိုတော့ အာရမ္မဏပစ္စည်းက ဖော်ပြပါတယ်။

အာရုံကြီးတန်းဥပမာ

မသန်စွမ်းတဲ့ လူမမာများဟာ တောင်ဌေး၊ ချိုင်းထောက်၊ ကြိုးတန်းတွေကို အဖော်ပြုပြီး သွားလာ၊ ထိုင်၊ ထပြုလုပ်ရသလို၊ ကြိုးတန်း၊ တောင်ဌေး၊ ချိုင်းထောက်တွေနဲ့တူတဲ့ (အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ တွေ့ထိစရာ၊ ကြံတွေးစရာ) အာရုံခြောက်ပါးကို အဖော်ပြုကာ စိတ်၊ စေတသိက်နာမ်တရားတွေက အာရုံရုပ်တွေကို၊ အာရုံနာမ်တွေကို အဖော်ပြုပြီးမှ ရှင်သန်ခွင့်ရကြပါတယ်။

သံလိုက်ဆွဲအားက သံကိုဆွဲသလို အာရုံခြောက်ပါးကလည်း သာမန်ပုဂ္ဂိုလ် တွေရဲ့ စိတ်ကို ဆွဲတတ်ပါတယ်။

အာရုံခြောက်ပါးကြောင့် စိတ်ခြောက်မျိုးဖြစ်ပုံ

အဆင်း အာရုံကို မြင်ရမှ - မြင်သိစိတ် ဖြစ်ပါတယ်။ အသံ အာရုံကို ကြားရမှ - ကြားသိစိတ် ဖြစ်ပါတယ်။ အနံ့ အာရုံကို နံရမှ - နံသိစိတ် ဖြစ်ပါတယ်။ အရသာ အာရုံကို စားရမှ - စားသိစိတ် ဖြစ်ပါတယ်။

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

တွေ့ထိစရာ အာရုံကို ထိမှ - ထိသိစိတ် ဖြစ်ပါတယ်။ တွေးစရာ အာရုံကို တွေးရမှ - တွေးစိတ်၊ စဉ်းစားစိတ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီစိတ်အစဉ်တွေဟာ ဘုရားတွေ၊ ဖန်ဆင်းရှင်တွေကြောင့် ဖြစ်တာမဟုတ်ဘူးလေ။ အာရုံကြောင့် ဖြစ်တာ သေချာမှ သေချာတိကျပါတယ်။ လက်တွေ့၊ မျက်တွေ့ ဖြစ်လို့ ငြင်းနေစရာမလိုပါဘူး။

အိတ်ဆောင်စာအုပ်ကလေးအတွက်ရေးတာဆိုတော့ အကြမ်းဖျင်း နားလည်ရင် တော်ပါပြီ။ ဒီအာရမ္မဏ ပစ္စည်းမှာ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်တဲ့ ကုသိုလ်ကြောင့် ကုသိုလ်ဖြစ်ပုံ၊ ကုသိုလ်ကြောင့် အကုသိုလ်ဖြစ်ပုံ စတာတွေကိုတော့ ဥပနိဿယ ပစ္စည်း ရောက်တော့မှ အတူတူသဘောမျိုးကို သိသွားပါလိမ့်မည်။

အဓိပတိပစ္စည်း

အဓိပတိ - အကြီးအမှူး၊ အထွဋ်အထိပ်။ အတူပြိုင်ဘက်မရှိ၊ (လုံးဝ မယှဉ်ပြိုင်နိုင်)။

အဓိပတိ ပစ္စည်းရဲ့ ဥပမာ

စကြာမင်းကြီး အုပ်စိုးတဲ့အချိန် တခြားပြိုင်ဘက် ဘယ်မင်းမှ အုပ်စိုး၍ မရနိုင်သလို စိတ်ထဲမှာ အဓိပတိရှိပြီဆိုရင် အပြိုင်မရှိ တခြားစေသသိက်တွေ ပြိုင်လို့ မရနိုင်တာဟာ အဓိပတိ သဘောပါပဲ။

အဓိပတိ (၂) မျိုး

သဟဇာတာ ဝိပတိ၊ အရမ္မဏာ ဝိပတိ

ပြင်းထန်တဲ့ ဆန္ဒ၊ အားကောင်းတဲ့ ဝီရိယ၊ ထက်သန်တဲ့စိတ် ထက်မြက်တဲ့ အသိဉာဏ်တွေနဲ့ တွဲစပ်မှုရှိလာရင် သဟဇာတာ ဝိပတိက ကျေးဇူးပြုတာပါပဲ။

အာရုံ (၆) ပါးဟာ သာမန်ဆွဲဆောင်မှုလောက်ဆိုရင် ရိုးရိုးအာရမ္မဏ ပစ္စည်းသဘောပါပဲ။ သာမန်ထက် ထူးထူးကဲကဲ အလွန်ဆွဲအားကောင်းတဲ့ အာရုံမျိုးကျတော့ အာရမ္မဏာဝိပတိက ကျေးဇူးပြုသွားတာဖြစ်ပါတယ်။ အဆင်းနဲ့ပတ်သက်လို့ ကမ္ဘာ့ အလှမယ် သို့မဟုတ် ပဘာဝတီ၊ ဥမ္မာဒန္တီတို့လို အလှမယ် အဆင်းအာရုံ၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ တွေထိစရာ စတာတွေဟာ သာမန်ထက်ထူးကဲတဲ့ အာရုံဆိုရင်တော့ အာရမ္မဏာဝိပတိကပဲ ကျေးဇူးပြုသွားတာဖြစ်ပါတယ်။

ဆန္ဒာဝိပတိ

အဝိပတိထိုက်တဲ့ စိတ်ဓါတ်ဆန္ဒမျိုးဟာ ဉာဏ်ရှိ (ဉာဏ်အားကောင်း)လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာပဲ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ သတ္တိမရှိသူတွေ မဖြစ်နိုင်။

ဘုရားဖြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒ၊ သူဌေးဖြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒ၊ သမ္မတ ဖြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒ စတဲ့ဆန္ဒဟာ သွားလည်းဒီစိတ်၊ စားလည်းဒီစိတ်၊ အိပ်လည်းဒီစိတ်၊ ပန်းတိုင်မရောက်မချင်း ပစ္စည်းဘယ်လောက် ကုန်ကုန်၊ ခရီးဘယ်လောက်ဝေးဝေး၊ အသက်ပါ စွန့်ချင်စွန့်ရပါစေ

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

ပန်းတိုင်အရောက် ချီတက်နိုင်တဲ့ ဆန္ဒမျိုးဟာ ဆန္ဒာအဓိပတိ ထိုက်ပါတယ်။

ဘုရားအလောင်းတော် ဆန္ဒ

ဘုရားအလောင်းတော်တွေဟာ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား တွေအတွက် ကောင်းကျိုး ဖြစ်မယ်ဆိုရင် ပစ္စည်းတွေကိုလည်း အကုန်စွန့်ရဲ၊ အသက်ကိုလည်း စွန့်ဖို့ လုံးဝ ဝန်မလေးပဲ ရဲရဲကြီး စွန့်လွှတ်ခဲ့တာ ဒီဆန္ဒာအဓိပတိ သဘောပါပဲ။

ဒီဆန္ဒာအဓိပတိဟာ ကုသိုလ်ဘက်မှာလည်းရှိနိုင်သလို အကုသိုလ်ဘက်မှာလည်း ရှိနိုင်ပါတယ်။ အဆိုးဘက်မှာ အမေရိကန်နိုင်ငံ World Trade စင်တာကို ပျက်စီးအောင်အထိ အောင်မြင်အောင် စီမံကိန်းချကာ ဖျက်ဆီးခဲ့တာကို ထောက်ဆကာ သိနိုင်ပါတယ်။

ဝီရိယာဓိပတိ

ဒီအဓိပတိလည်း ကုသိုလ်ဘက်၊ အကုသိုလ်ဘက် နှစ်မျိုးစလုံးမှာ ရပါတယ်။ အဓိပတိထိုက်တဲ့ ဝီရိယလွှမ်းမိုးလာရင် မောရမှန်းမသိ၊ ပန်းရမှန်းမသိ၊ မောတယ် ပန်းတယ်မရှိ၊ ညမသိ နေ့မရှိ အချိန်မရွေးပဲ ရွတ်ရွတ်ချွန်ချွန် ကြိုးစားတာဟာ အဓိပတိထိုက်သွားတဲ့ ဝီရိယပါပဲ။

ကိုယ်ကသိပ်စိတ်ဝင်စားပြီး ချစ်ကြိုက်နေတဲ့ အမျိုးသမီး၊
 အမျိုးသားနဲ့ တွဲလို့ ခရီးသွားရတဲ့အခါမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မြေတူး မြေဖို့စတဲ့
 အလုပ်ကြမ်းမျိုးကို ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ကိုင်ရတဲ့ အခါမှာပဲဖြစ်ဖြစ်
 မောရ ပန်းရမှန်းသိမှာမဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒါကတော့ အဓိပတိ
 ထိုက်နေလို့ပဲ။ တကယ်လို့ မောပန်းပြီး ပျင်းတွဲတွဲဖြစ်နေရင် တော့
 အဓိပတိ မထိုက်လို့ပါပဲ။

ဘုရားအလောင်းတော် ဇနကာမင်းသား ပင်လယ်ထဲ (၇) ရက်
 အထိကူးနိုင် တာဟာ ဝီရိယအဓိပတိထိုက်လို့ပါပဲ။

စိတ္တာဓိပတိ

စိတ်အဓိပတိ ဖြစ်တာကတော့ တုဖက်မရှိ
 ဘုရားအလောင်းတော် တေမိမင်းသား အဓိဋ္ဌာန်စိတ်ဟာ အံ့ဩစရာ
 ကောင်းအောင် ထူးခြားလှပါတယ်။ အရွယ်ရောက်တဲ့အထိ
 စကားတစ်ခွန်းမှမပြော၊ မသွား၊ မလာ၊ မရယ်၊ မပြုံးနေနိုင်ခဲ့တာ
 အဓိပတိထိုက်တဲ့ စိတ်ခါတ်ကြောင့်ပါပဲ။

မကောင်းတဲ့ဘက်မှာလည်း ညလုံးပေါက် ကိုရီးယားကား
 ကြည့်တာ၊ ညလုံးပေါက် ဘောလုံးပွဲကြည့်ပြီး အိပ်ချင်စိတ်မဖြစ်တာ
 စတာတွေကို ထောက်ဆပြီး သိနိုင်ပါတယ်။

ဝိမံသာဓိပတိ

ဉာဏ်ပညာထက်မြက်တာ သာမန်ထက်ထူးထူးကဲကဲ အဓိပတိ ထိုက်အောင် ထက်တာမျိုးပါပဲ။

ခါးတုံးနဲ့ ခါးထက်ကို ယှဉ်ကြည့်ပြီး သိနိုင်ပါတယ်။ ခါးတုံးနဲ့ လှီးရ၊ ဖြတ်ရ၊ ခုတ်ရ၊ ထစ်ရတာ စိတ်ညစ်စရာ၊ ပျင်းစရာကောင်းသလို ဉာဏ်တုံးသူနဲ့ အလုပ်လုပ်ရတာ စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းလောက် အောင်ပါပဲ။

ဘုရားအလောင်းတော် မဟော်သဓာ သဋ္ဌေးသားဖြစ်စဉ်က မင်းပေါင်းများစွာ ဝိုင်းတိုက်လာတဲ့ အလွန်ကြီးကျယ်တဲ့ စစ်ပွဲကြီးကို သွေးမြေမကျစေရပဲ အနိုင်ယူခဲ့တဲ့အပြင် သူ့နိုင်ငံနဲ့သူမင်း ပြန်လည်ထားပေးနိုင်ခဲ့ခြင်းဟာ အလွန်ကြီးကျယ်တဲ့ ပညာဉာဏ် ကြီးမားမှုပါပဲ။ အဓိပတိထိုက်တဲ့ ပညာဉာဏ်ပါပဲ။

အဓိပတိပစ္စည်းကို လေ့လာရပြီးနောက် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်း အရာရာတွင် အဓိပတိလေးပါးဖြင့် ကြိုးစား အားထုတ်နိုင်ကြပါစေ။

အနန္တရပစ္စည်း

န - မရှိ၊ အန္တရ - အကြား၊ အကြားမရှိပဲ တဆက်တည်း ကျေးဇူးပြုတဲ့ စိတ်အစဉ်ကို အနန္တရပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုတယ်လို့ ဆိုရပါတယ်။

စကြာမင်းကြီးများ နတ်ရွာစံပြီးတဲ့အခါ သားကြီးမင်းသားဟာ တန်းပြီးတော့ တဆက်တည်း မင်းဖြစ်သွားသလို စိတ်တွေဟာ တစိတ်ချုပ်ပြီး တစိတ်ဖြစ်ကာ အကြားအပေါက်မရှိရလေအောင် စိတ္တနိယာမဓမ္မတာသဘောနဲ့ တဆက်တည်း စိကာ စဉ်ကာ ဖြစ်နေကြတာကို အနန္တရပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုတယ်လို့ မှတ်ရပါတယ်။

စိတ်အစဉ်အကြားမရှိအောင် ရှေးရှေးစိတ်တွေကပဲ နောက်နောက်စိတ်တွေကို စိတ်ဖြစ်စဉ် အလျဉ်မပြတ်ရအောင် ကျေးဇူးပြုတဲ့သဘောလို့လည်း ထပ်ဆင့်မှတ်သားနိုင်ပါတယ်။

မြင်သိစိတ် ဖြစ်စဉ်နိယာမ

မြင်စရာ အဆင်းအာရုံနဲ့ မျက်စိအကြည် ဆုံတွေ့တဲ့အခါ ပထမဆုံး ပင်မဘဝင် (ငြိမ်သက်တဲ့သက်စောင့်) စိတ်အစဉ်ဟာ အချိန်မသတ်နိုင်ပဲ တစ်ကြိမ်လောက် အနည်းဆုံး လွန်သွားပြီးတော့မှ ငြိမ်သက်ဘဝင်စိတ်အစဉ်ဟာ လှုပ်ရှားမှုဖြစ်လာပါတယ်။ အဲဒီလှုပ်ရှား ဘဝင်စိတ် ချုပ်ပျက်သွားပြီးနောက် အဆင်းအာရုံကို မြင်လိုတဲ့ အတွက်ဆင်ခြင်စိတ်ဖြစ်လာပါတယ်။ အဲဒီစိတ်ပျက်ပြီးမှ မြင်သိစိတ် ဟာ အကြားအပြတ်မရှိ ဖြစ်လာပြန်ပါတယ်။

အဆင်းကို မြင်သိစိတ် ချုပ်ပျက်ကုန်ဆုံးသွားတာနဲ့ အဆင်း အာရုံကို လက်ခံတဲ့စိတ်ဟာ အကြားအပြတ်မရှိ ဖြစ်လာပါတယ်။

အဆင်းအာရုံကို လက်ခံတဲ့စိတ် ချုပ်ပျက်ကုန်ဆုံးသွားတာနဲ့ အဆင်းအာရုံကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချတဲ့စိတ်ဟာ အကြားအပြတ်မရှိ ဖြစ်လာပါတယ်။

အဆင်းအာရုံကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချတဲ့စိတ် ချုပ်ပျက်ကုန်ဆုံး သွားတာနဲ့ အဆင်းအာရုံအပေါ်မှာ ခံစားတဲ့စိတ် (ဇောစိတ်) ဟာ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ (၇) ကြိမ် (၇) ခါ တခုနဲ့တခု အကြားအပြတ် မရှိစေရပဲ ဖြစ်လာပါတယ်။

ခုနှစ်ကြိမ်မြောက် ဇောစိတ် ချုပ်ပျက်ကုန်ဆုံးသွားတာနဲ့ အရှိန်မပြေသေးပဲ ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်မှု ခံစားချက်သိပ်မပြင်းတဲ့ (တဒါရုံ) စိတ် (၂)ကြိမ် အကြားအပြတ်မရှိပဲ ဖြစ်လာပါတယ်။ (အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ အရှိန်ပြင်းပြင်းပြေးလာသူတစ်ယောက်ဟာ ရပ်တန့်ချင်ရင် ချက်ချင်းတုံ့ခနဲ မရပ်နိုင်ပဲ အရှိန်လျော့ကာ တလှမ်းနှစ်လှမ်း ရပ်ဖို့အတွက် ခြေလှမ်းလှမ်းကြရသလို ဥပမာပုံစံနဲ့ ကပ်ပြီးမှတ်သားနားလည်နိုင်ပါတယ်။)

အရှိန်သတ်ရန်အာရုံကို ခံစားစိတ် (တဒါရုံ) ချုပ်ပျက်ကုန်ဆုံး သွားတာနဲ့ ပင်မငြိမ်သက်စိတ် (ဘဝင်သက်စောင့်စိတ် သို့မဟုတ် အိပ်ပျော်ချိန်ဖြစ်တဲ့စိတ်) ဟာ အကြားအပြတ်မရှိပဲ တဆက်တည်း ဆက်ဖြစ်ပါတယ်။

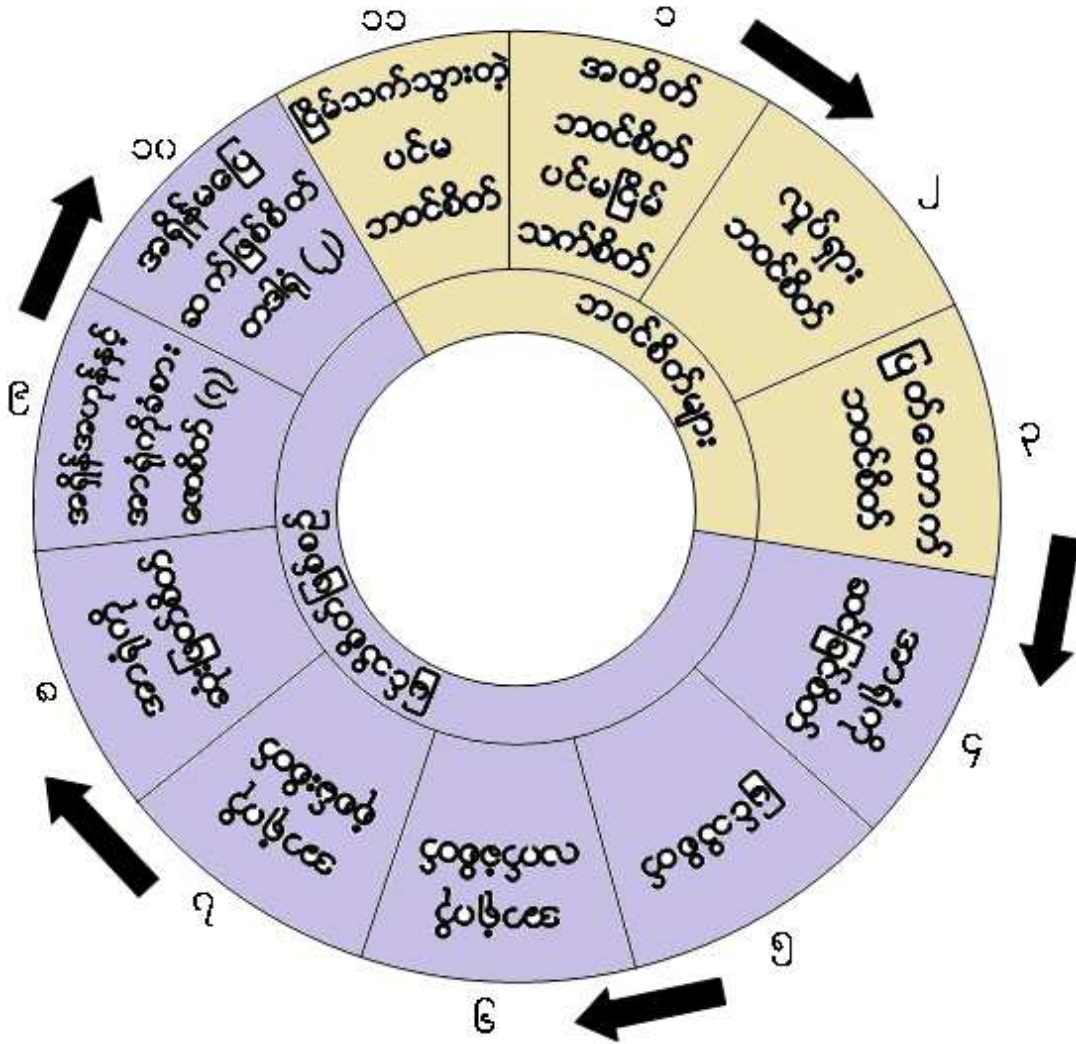
အဲဒါကတော့ ဘုရားရှင်ရဲ့ ကြီးကျယ်တဲ့ ဉာဏ်တော်နဲ့ သိရတဲ့ အင်မတန် နူးညံ့သိမ်မွေ့နက်ရှိုင်းလှတဲ့ စိတ္တနိယာမ သဘာဝ စိတ်ဖြစ်ပျက်နေပုံ ဖြစ်စဉ်တစ်ခုပါပဲ။

အသံ အာရုံနဲ့ ကြားသိစိတ်၊ အနံ့ အာရုံနဲ့ နံသိစိတ်၊ စားစရာ အာရုံနဲ့ စားသိစိတ်၊ အနု အကြမ်း တွေထိစရာ အာရုံနဲ့ တွေထိသိစိတ် တို့ကိုလည်း မြင်သိစိတ်နည်းတူ သိနိုင်ပါပြီ။

မနောဘဝင်အကြည်နဲ့ တွေးစရာဓမ္မာရုံနဲ့ တွေ့ဆုံတဲ့အခါ အပေါ်မှာရေးပြခဲ့တဲ့အထဲက လှုပ်ရှားဘဝင်စိတ်၊ ဆင်ခြင်စိတ်၊ ခံစားတဲ့ဇောစိတ်၊ တဒါရုံစိတ်လောက်ဖြစ်ပြီး ချုပ်ပျက်ကြပါတယ်။ ဒီထက်အသေးစိတ်သိချင်ရင် စိတ်ဝီထိဖြစ်စဉ် အဘိဓမ္မာကို လေ့လာရပါမည်။ ဒီစာအုပ်ငယ်မှာ ရေးလို့မဖြစ်နိုင်ပါ။

မိမိတို့မှာ နေ့တိုင်းဖြစ်နေတဲ့ စိတ်ဖြစ်စဉ်ဟာ တစ်ခုတည်း မဟုတ်ဘူး။ တစ်စိတ်ဖြစ်ပြီးမှ တစ်စိတ်ဖြစ်တာပါ။ တစ်စိတ်ချုပ်ပြီးမှ တစ်စိတ်ဖြစ်နေတာပါ။ စိတ္တနိယာမ သဘာဝတရားကို ဘုရားရှင် ဖော်ထုတ်ပြသခဲ့တာပါ။ ဘယ်တန်ခိုးရှင်၊ ဘယ်ဖန်ဆင်းရှင်က ဖန်ဆင်းနိုင်မှာလဲ။ ဒီအနန္တရပစ္စည်းနဲ့ ကြည့်ရင် အသိသာကြီးပဲ။ ဒီအသိဟာ ပဋ္ဌာန်းအဘိဓမ္မာတရားရဲ့ ကျေးဇူးပြုမှုဖြစ်တယ်။ အယူမှား တွေလည်း ကင်းစင်ကြရပါတယ်။

စိတ်ဖြစ်စဉ် စက်ဝိုင်းဇယား

ဒီလောက်ဆိုရင် အနန္တရပစ္စည်း သဘောကို အကြမ်းဖျင်း သိလောက်ပါပြီ။

သမနန္တရပစ္စည်း

အနန္တရ - အကြားမဲ့ အကြားမရှိ။

သမနန္တရ က - ကောင်းစွာအကြားမဲ့၊ ဒီလောက်ပဲ ကွာခြားပါတယ်။ စကားလုံး ပရိယာယ်ကွဲပြီး ထပ်ရှင်းပြတာကိုမှ သဘောပေါက်သွားနိုင်တဲ့ နတ် ဗြဟ္မာတွေအတွက် ထပ်ဟောထားတာဖြစ်ပါတယ်။ မလိုပဲ အပိုဟောတယ်လို့ မယူဆရပါဘူး။ ဘုရားရှင်ဟာ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှင်ဖြစ်လို့ အလိုအပိုမရှိ၊ ပျော့ကွက်ဟာကွက်မရှိ ကွက်တိကျအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ် တဲ့အတွက် မလိုအပ်ပဲ မဟောပါဘူး။ ဒီသမနန္တရပစ္စည်းကိုတော့ စကြာမင်းတောထွက်သွားတဲ့ အခါ သားကြီးမင်းဖြစ်ရတာလို တစ်စိတ် ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပျက်ပြီးမှ တစ်စိတ်ဖြစ်ရတာကို ရှေ့အနန္တရနည်းတူ နားလည်နိုင်ပါပြီ။

စိတ်(နာမ်) နဲ့ ရုပ်ထူးခြားချက်

စိတ်တစ်စိတ်ရဲ့ သက်တမ်းက “ဖြစ်၊ တည်၊ ပျက်” (၃) ချက်လောက်ပဲအသက်ရှည်တယ်။ ရုပ်တရားကတော့ (၁၇) ချက်လောက် အသက်ရှည်တယ်။ စိတ်(နာမ်)က အခုဖြစ် အခုပျက် သိပ်မြန်တယ်၊ ရုပ်ကအပျက်နှေးတယ်။ စိတ်(နာမ်)တရားက နှစ်ခု ထပ်ဖြစ်ရိုးမရှိ။ တချိန်တည်းမှာ နှစ်စိတ်ထပ်ဖြစ်တာမရှိ။ တစ်စိတ် ရှင်းရှင်း လင်းလင်းပျက်ပြီးမှ နောက်တစ်စိတ်ဖြစ်လို့ရတာ။ ဒါကြောင့်

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

စိတ်ကို အထည်ခြပ်အနေဖြင့် မမြင်ရ။ အနန္တရ၊ သမနန္တရနဲ့ ကျေးဇူးပြုတာရှိလို့ပေါ့။

ရုပ်ကျတော့ အဲသလို မဟုတ်ဘူး။ ကံကြောင့်ဖြစ်နေတဲ့ရုပ် မပျက်ခင် ဥတုကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပူရုပ်၊ အေးရုပ်စတာတွေ ထပ်ဖြစ်လိုဖြစ်။ လူတွေတန်းစီပြီး အထပ်ထပ်ဖြစ်နေသလိုဆိုတော့ ကိုင်လို့ရမြင်လို့ရတဲ့ သဘောဖြစ်သွားရတယ်လေ။ ရုပ်မှာ အနန္တရ၊ သမနန္တရပစ္စည်း ကျေးဇူးပြုတာ မရှိလို့ မြင်လို့ရ၊ ကိုင်လို့ရနေတာပေါ့။

ရုပ်မှာ တရုပ်နဲ့တရုပ် ထပ်နေတဲ့နေရာမှာ အကြားအပေါက် အာကာသရုပ်ရှိတယ်လေ။ နာမ်မှာက အကြားအပေါက်မရှိ အပျက်မြန်၊ အဖြစ်မြန် အနန္တရ၊ သမနန္တရပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုနေလို့ နာမ်ကို ကိုင်မရ၊ ချိန်တွယ်မရ၊ မမြင်ရဘူးပေါ့။ ရုပ်ကတော့ ကိုင်လို့ရ၊ ချိန်လို့ရ၊ မြင်လို့ရတာပေါ့။ ဒါကတော့ ရုပ်နဲ့နာမ် ထူးခြားမှုတွေပဲ။

သဟဇာတပစ္စည်း

သဟ - အတူတကွ၊ ဇာတ - ဖြစ်တာ။ အတူတကွ၊ တပြိုင်နက် ဖြစ်တဲ့ တရား။

သဟဇာတ ပစ္စည်းကို ရှေးပညာရှင်များက ဆီမီးဥပမာနဲ့ ရှင်းပြကြပါတယ်။ မီးခလုတ်ဖွင့်လိုက်တဲ့အခါ မီးနဲ့ အလင်းရောင် ဘယ်ကအရင်ဖြစ်သလဲပေါ့။ အတူတူပဲ ဖြစ်ကြတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့။

သဟဇာတ ပစ္စည်းကို ပစ္စယနိဒ္ဒေသမှာ ဟောပြတာက -
 နာမ်ခန္ဓာလေးပါး အချင်းချင်း သဟဇာတ ပစ္စည်းနဲ့ကျေးဇူးပြု။
 မဟာဘုတ်တွေလည်း အချင်းချင်း သဟဇာတနဲ့ ကျေးဇူးပြု။
 ပဋိသန္ဓေဖြစ်စမှာ နာမ်နဲ့ရုပ် အချင်းချင်း သဟဇာတနဲ့ ကျေးဇူးပြု။
 စိတ် စေသသိက် နာမ်တရားနဲ့ စိတ္တဇရုပ်တွေလည်း အချင်းချင်း
 သဟဇာတနဲ့ ကျေးဇူးပြု။ မဟာဘုတ်ရုပ်နဲ့ ဥပါဒါရုပ်တို့ အချင်းချင်း
 သဟဇာတနဲ့ ကျေးဇူးပြု။ ရုပ်တရားနဲ့နာမ်တရားတွေလည်း တခါတရံ
 အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုသလို တခါတရံလည်း မပြုဘူးလို့ အနှစ်ချုပ်
 ဟောပြထားပါတယ်။

(က) နာမ်ခန္ဓာလေးပါးက - ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်။
 ဒီလေးပါး အတူဖြစ်ပုံက -

ဝေဒနာနဲ့ အကောင်း၊ အဆိုး၊ မကောင်းမဆိုး ခံစားတဲ့အခါ
 ခံစားတာက ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာခံစားတဲ့အခါ သူတဦးတည်းနဲ့ ခံစားလို့
 ဘယ်လိုမှ မရဘူး။ ဒါကြောင့် သညာကို အကူအညီယူရတယ်။
 သညာကမှ ဒါက အကောင်း၊ ဒါကတော့ မကောင်း ဆင်းရဲ၊ ဒါကတော့
 အလယ်အလတ် မကောင်းမဆိုးလို့ ခွဲခြားသတ်မှတ်ပေးနိုင်တာပေါ့။
 ဒီလိုသတ်မှတ်နိုင်တာကလည်း သင်္ခါရဆိုတဲ့ စေတနာတွန်းအား
 လှုပ်ရှားမှု ပါရသေးတယ်။ အကောင်းအဆိုး ခွဲခြား မှတ်သားဖို့
 စိတ်ကလေးတွေ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်အောင် တွန်းပေးတာ သင်္ခါရ၊
 အသိရှိမှ ခံစားလို့ရတာဆိုတော့ သိစိတ်ကလည်း မရှိမဖြစ်
 လိုအပ်တယ်လေ။

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

ဒါကြောင့် ဒီနာမ်ခန္ဓာလေးပါးဟာ အတူတူ တပြိုင်နက်
အချင်းချင်း သဟဇာတနဲ့ ကျေးဇူးပြုနေကြတာပေါ့။

(ခ) မဟာဘုတ် ၄ ပါး

ပထဝီ - မာသဘော၊ ပျော့သဘော။

ခေါင်း၊ ခြေဖဝါး၊ လက်ဖဝါးတွေက မာသဘော ပထဝီ။ မျက်လုံး၊
မျက်သား စတာတွေက နူးညံ့ပျော့ပျောင်းတဲ့သဘော။

အာပေါ - ရေခါတ်။ ယိုစီး၊ စိုထိုင်း၊ စေးကပ်၊ လုံးခဲ၊ အလေး အပင်
သဘော။

ခန္ဓာကိုယ်မှာ အသားအရည် စိုပြေတာ၊ ဖွံ့ထွားဝမီးနေတာ၊
တလုံးတခဲ လေးလေးပင်ပင် ဖြစ်နေတဲ့သဘော။

တေဇော - ပူ၊ အေး၊ နွေး သဘော။

ခန္ဓာကိုယ်မှာ ကိုယ်ပူတာ၊ နွေးတာ၊ အေးလာတာ၊
ရင့်ရော်လာတာ၊ အသားအရည် နူးညံ့ပျော့ပျောင်းစေတာ၊ ခန္ဓာကိုယ်
ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်စေတာက တေဇောခါတ်၊ ဝါယောခါတ် အားများ
နေတဲ့ သဘော။

ဝါယော - လေခါတ်။ လေအားကောင်းနေတာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ
တောင့်တင်းတာ၊ ထောက်ကန်တာ။ လျော့ရဲရဲဖြစ်တာ၊ ဗိုက် ဖေါင်း-
ပိန် လှုပ်ရှားတာ၊ ကွေးတာ၊ ဆန့်တာ၊ သွားလာလှုပ်ရှားတာ
ဝါယောခါတ်သဘော။

စိတ်ဆောင်လို့ သွားလာ၊ လှုပ်ရှား၊ လုပ်ကိုင်နေတာတွေ မှန်သမျှဟာ စိတ္တဇဝါယော၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဝါယော ရုပ်ဓါတ်သဘော။

သူတို့ ၄-ပါး တပါးပါးဖြစ်ရင် ကျန် ၃-ပါးက မပါမဖြစ် ပါကိုပါရပါတယ်။ ကန်ရေပြင်ကိုပဲ ဥပမာထားကြည့် - ကန်ရေပြင်ကို လက်ဝါးနဲ့ ရိုက်ကြည့်ပါ။ မာသဘောက ပထဝီ၊ ပူသဘော အေးသဘောက တေဇော၊ လှုပ်ရှားမှုသဘောက ဝါယော၊ ရေတွေ ဖွဲ့တဲ့နေတဲ့ သဘောက အာပေါ ဒီလေးပါးဟာ သဟဇာတ သဘောနဲ့ တစ် ပြိုင်နက်ဖြစ်နေကြတာ သိနိုင် ပါပြီ။

(ဂ) ခန္ဓာငါးပါးစုံတဲ့ (ပဉ္စဝေါကာရ) ဘုံမှာ ပဋိသန္ဓေနေတဲ့အခါ ပဋိသန္ဓေစိတ်နဲ့ ဟဒယဝတ္ထု နှလုံးရုပ်ဟာ အချင်းချင်း သဟဇာတ ပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုတယ်။ အတူတူဖြစ်တယ်။

(ဃ) ထိုင်ထ၊ သွားလာ၊ လှုပ်ရှားနေတာ စိတ်စေသသိက်ကခိုင်းလို့တဲ့။ စိတ်စေတသိက် နာမ်ကခိုင်းလို့ ထိုင်ထ၊ သွားလာ၊ လှုပ်ရှားမှု စိတ္တဇရုပ်ဖြစ် နေတာကို ဒီမှာဟောပြုတာပါပဲ။ ဒါလည်း သဟဇာတ အတူဖြစ်ပြီး ကျေးဇူးပြု တာပါ။

(င) မဟာဘုတ်ရုပ် ၄-ပါးက မျက်စိ၊ နားစတဲ့ ဥပါဒါရုပ် (၂၄)ပါးကို သဟဇာတ အတူဖြစ်ပြီး ကျေးဇူးပြုတာပါပဲ။

(စ) ရုပ်တရားနဲ့နာမ်တရား တခါတရံ အချင်းချင်း သဟဇာတနဲ့ ကျေးဇူးပြု၊ မပြုတာက -

ပဋိသန္ဓေနေတဲ့အခါ ဟဒယ နှလုံးသွေးရုပ်က ပဋိသန္ဓေ
စိတ်နာမ်တရားကို အတူတကွ တပြိုင်နက် ကျေးဇူးပြုပါတယ်။
ပဋိသန္ဓေ နေပြီးသွားတဲ့ နောက်ပိုင်းကျတော့ သဟဇာတ
မဟုတ်တော့ဘူး။ ပုရေဇာတ သဘောဖြစ်သွားတာကို ဟောတာပါပဲ။

အညမညပစ္စည်း

အညမညပစ္စည်းဆိုတာ အပြန်အလှန် အချင်းချင်းကျေးဇူး ပြုတဲ့
သဘော။

နာမ်ခန္ဓာ ၄-ပါး ကျေးဇူးပြုပုံက သဟဇာတပစ္စည်းမှာ
တင်ပြခဲ့သလို နာမ်ခန္ဓာ ၄-ပါးတွင် ၁-ပါးက ၃ ပါးကို၊ ၃-ပါးက ၁-
ပါးကို၊ ၂-ပါးက ၂ ပါးကို အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုကြပါတယ်။

မဟာဘုတ် ၄- ပါး ကျေးဇူးပြုပုံကတော့ - မဟာဘုတ် ၄-
ပါးဟာလည်း အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုပုံကို သဟဇာတပစ္စည်း မှီပြီး
နားလည်နိုင်ပါပြီ။

ခန္ဓာ ၅-ပါးစုံတဲ့ ပဉ္စဝေါကာရဘုံမှာ ပဋိသန္ဓေ စ နေခိုက်
ပဋိသန္ဓေနာမ်ခန္ဓာနဲ့ ဟဒယဝတ္ထု (နှလုံးသွေး) ရုပ်ခန္ဓာတို့ အညမည
ပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုပါတယ်။

ရှေးပညာရှင်တွေက ဒီပစ္စည်း ကျေးဇူးပြုပုံကို သုံးချောင်းထောက်
စားပွဲခုံတစ်လုံး ရပ်တည်နိုင်တာနဲ့ ဥပမာပေးကြပါတယ်။

စားပွဲခြေတစ်ချောင်းက နှစ်ချောင်းကို ရပ်တည်နိုင်အောင်
ကျေးဇူးပြုထားပုံမျိုးပေါ့။

လောကမှာ လင်နဲ့မယားတို့၊ စပ်တူစီးပွားရေးလုပ်ကြတဲ့
မိတ်ဆွေတို့ စတာတွေဟာ အညမညပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုနေ
ကြတာဖြစ်ပါတယ်။

နိဿယပစ္စည်း

နိဿယပစ္စည်း၊ မှီရာတည်ရာသဘောနဲ့ ကျေးဇူးပြုတဲ့ပစ္စည်း။
အမှီခံမြေကြီးက သစ်ပင်တောတောင်စတာတွေကို မှီခိုခွင့်ပေးပြီး
ကျေးဇူးပြုထားတယ်။

ပန်းချီဆွဲစရာ ပိတ်ကား နံရံ စတာတွေက ပန်းချီဆေးရုပ်ပုံ
တွေကို မှီတွယ်ခွင့်ပေးပြီး ကျေးဇူးပြုထားတယ်။

မိဘတွေက သားသမီးတွေ မှီခိုခွင့် ကျေးဇူးပြုထားတယ် စတဲ့
မှီခိုခံနဲ့ မှီခိုနေမှု အားလုံးဟာ နိဿယပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုနေ
ကြတာဖြစ်တယ်။

နာမ်ခန္ဓာလေးပါး အချင်းချင်းကျေးဇူးပြုပုံ၊

မဟာဘုတ်ရုပ်လေးပါး အချင်းချင်းကျေးဇူးပြုပုံ၊

ပဋိသန္ဓေ နာမ်ခန္ဓာနဲ့ ဟဒယဝတ္ထုရုပ် ကျေးဇူးပြုပုံ၊

စိတ် စေသသိက်တရားတွေက စိတ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ စိတ္တဇရုပ်နဲ့ ကံကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရုပ်တွေကို ကျေးဇူးပြုပုံ တွေကို သဟဇာတ ပစ္စည်းအတိုင်း မှတ်သားရပါမယ်။

ရုပ်ကနာမ်ကို ကျေးဇူးပြုပုံ

မျက်စိအကြည်ရုပ်ဟာ မြင်သိစိတ်ရယ်၊ အဲဒီစိတ်နဲ့တွဲနိုင်တဲ့ ဓမ္မတွေရယ် ဒီဓမ္မတွေကို မှီစရာ မှီတတ်တဲ့သဘော နိဿယပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုနေကြပါတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ငါသူဆိုတာမပါပဲ ရုပ်ကနာမ်ကို ကျေးဇူးပြုနေကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

နားအကြည်ရုပ်၊ နာခေါင်းအကြည်ရုပ်၊ လျှာအကြည်ရုပ်၊ ကိုယ်အကြည်ရုပ်တွေကလည်း ဆိုင်ရာ ကြားသိစိတ်၊ နံသိစိတ်၊ စားသိစိတ်၊ ထိသိစိတ်တွေနဲ့ တွဲဘက်ဆိုင်ရာ ဓမ္မတွေကို အသီးသီး ဆိုင်ရာဆိုင်ရာတွေနဲ့ (အမှီခံ မှီတတ်) နိဿယပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုနေကြတယ်လို့ ဆက်လက် နားလည်နိုင်ပါတယ်။

နှလုံးသွေးရုပ် ဟဒယဝတ္ထုကိုမှီကာ အရုံတွေကို သိရုံမတ္တ သိကာမျှ သိစိတ်(မနော) နဲ့ အာရုံကို ကွဲကွဲပြားပြား သိစိတ် (မနောဝိညာဏ)၊ ပြီးတော့ ၎င်းတို့နဲ့ တွဲဘက်ဆိုင်ရာ ဓမ္မတွေဟာ အမှီခံ မှီတတ် နိဿယ ပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုနေကြပါတယ်။

ဗြဟ္မာဘုံနှစ်ဆယ်ထဲမှာ ရူပဗြဟ္မာဘုံသားတွေကတော့ နာခေါင်း အကြည်ရုပ်၊ လျှာအကြည်ရုပ်၊ ကိုယ်အကြည်ရုပ် သုံးခုမရှိကြပါဘူး။

ပုံသန္တာန်တော့ရှိကြပါတယ်။ နံသိစိတ်၊ စားသိစိတ်၊ ထိသိစိတ်
မရှိကြဘူးပေါ့။

ဘုရားဖူး၊ တရားနာနိုင်ဖို့ မျက်စိနဲ့ နားလောက်တော့
ရှိကြပါတယ်။

ရုပ်လုံးဝမရှိတဲ့ အရူပဘုံမှာ အရူပဗြဟ္မာတွေလည်း
ရှိကြတယ်တဲ့။ သူတို့မှာတော့ မှီစရာရုပ်ရယ်လို့ တခုမျှတောင်
မရှိကြပါဘူး။ ဈာန်စိတ်တွေသာ ပျံ့နှံ့ကာဖြစ်နေကြပါသတဲ့။

ဥပနိဿယပစ္စည်း

ဥပနိဿယ - အားကြီးသော မှီရာ တည်ရာ (အကြောင်း) နဲ့
ကျေးဇူးပြုတဲ့တရား။

ကုသိုလ်မှာလည်း အားကြီးသော ကုသိုလ်၊ အားနည်းသော
ကုသိုလ်ရှိသလို အကုသိုလ်မှာလည်း ထိုနည်းအတူပါပဲ။

ဒီပစ္စည်းကတော့ သာမန်အကြောင်းမဟုတ်၊ အလွန်အလွန်ကို
အားကြီးတဲ့ အကြောင်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုပုံကို ဟောပြထားတာဖြစ်ပါတယ်။
ကျယ်လည်းသိပ်ကို ကျယ်ဝန်းပါတယ်။

လောကမှာ အလွန်အားကြီးတဲ့ နိုင်ငံအစိုးရတွေကို မှီခိုရတဲ့
သူတွေ၊ အလွန်ပညာတတ်တဲ့ ပညာရှင်ကြီးတွေကို မှီခိုသင်ကြားခွင့်
ရတဲ့သူတွေဟာ သူဌေးကြီး ပညာတတ်ကြီး ဖြစ်သွားကြသလိုပါပဲ။

ဒီဥပနိဿယပစ္စည်းကို ရှေးပညာရှင်ကြီးတွေက မိုးနဲ့ဥပမာ ပေးကြပါတယ်။ မိုးရေကြောင့် လောကတစ်ခုလုံးမှာ သက်မွဲသစ်ပင်၊ တောတောင်နဲ့ သက်ရှိသတ္တဝါ အားလုံး စိမ်းလန်းစိုပြေ ရှင်သန်ခွင့် ရကြတော့ မိုးဟာ ဘယ်လောက် ကျေးဇူးများသလဲဆိုတာ သိနိုင်ပါတယ်။ ဒီပစ္စည်းဟာလည်း မိုးလိုပဲ ဒီပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုကာ ရှင်သန်နေကြတယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။

ဥပနိဿယ ပစ္စည်း (၃) မျိုး

(က) အာရမ္မဏ ဥပနိဿယ - အာရုံအနေနဲ့ အားကြီးသော တည်ရာ မှီရာ ကျေးဇူးပြုတဲ့ အကြောင်းတရား။

(ခ) အနန္တရ ဥပနိဿယ - အကြားမဲ့အနေနဲ့ အားကြီးသော တည်ရာမှီရာ ကျေးဇူးပြုတဲ့ အကြောင်းတရား။

(ဂ) ပကတိ ဥပနိဿယ - ပင်ကိုယ်မူလ (ပကတိ) သဘောအနေနဲ့ အားကြီးသော တည်ရာမှီရာ ကျေးဇူးပြုတဲ့ အကြောင်းတရား။

ဒီ(၃) မျိုးထဲက ပကတိ ဥပနိဿယ ပစ္စည်းကို အခြေခံထားကာ

ကုသိုလ်ကြောင့် ကုသိုလ်ဖြစ်ပုံ၊ ကုသိုလ်ကြောင့် အကုသိုလ် ဖြစ်ပုံ၊ ကုသိုလ်ကြောင့် ဝိပါက်ကြိယာဆိုတဲ့ အဗျာကတဖြစ်ပုံရယ်လို့ ကုသိုလ်နဲ့ ဆက်နွှယ်တာ (၃) မျိုး။

အကုသိုလ်ကြောင့် အကုသိုလ်ဖြစ်ပုံ၊ အကုသိုလ်ကြောင့် ကုသိုလ်ဖြစ်ပုံ၊ အကုသိုလ်ကြောင့် အဗျာကတဖြစ်ပုံ၊ အကုသိုလ်နဲ့ ဆက်နွယ်တာ (၃) မျိုး။

ဝိပါက်ကြိယာဆိုတဲ့ အဗျာကတကြောင့် အဗျာကတ ဖြစ်ပုံရယ်လို့ ဝိပါတ်ကြိယာဆိုတဲ့ အဗျာကတကြောင့် ကုသိုလ်ဖြစ်ပုံ၊ ဝိပါက်ကြိယာဆိုတဲ့ အဗျာကတကြောင့် အကုသိုလ်ဖြစ်ပုံ၊ အဗျာကတနဲ့ ဆက်နွယ်တာ (၃)မျိုးဆိုတော့ အမျိုးအစား (၉) မျိုး ဖြစ်နေကြပါတယ်။

ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ အဗျာကတ

ကုသိုလ်ဆိုတာ အပြစ်ကင်းတဲ့သဘောဖြစ်တယ်။ ဂုဏ်လိုချင်လို့၊ နာမည်ကြီးချင်လို့၊ ကြွားချင်လို့၊ သူများကိုနှိမ်ချင်လို့ ကုသိုလ်ပြုတယ် ဆိုရင် ကုသိုလ်စစ်စစ် ဖြစ်ဖို့မလွယ်ပါဘူး။

အကုသိုလ်ဆိုတာ သိလွယ်ပါတယ်။ အပြစ်မကင်းတာပေါ့။

အဗျာကတ ဆိုတာ ဝိပါက်ကြိယာကို ဆိုတယ်။ ဝိပါက်ဆိုတာ - ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့ကြောင့် ရရှိတဲ့အကျိုးတရား။ ကြိယာ ဆိုတာကတော့ ကိလေသာ ကင်းသွားတဲ့ ရဟန္တာတွေ ပြုလုပ်တဲ့ လုပ်ငန်းဟာ ကုသိုလ်လည်းမဟုတ်၊ အကုသိုလ်လည်း မဟုတ် ပြုလုပ်ရုံမျှလောက်ပဲ ဖြစ်တယ်။ တနည်း ပြောရရင် ကုသိုလ်နာမည် တမျိုးပေါ့။ သို့သော် နောက်ဘဝမှာ အကျိုးမပေးနိုင်တော့ဘူးလေ။

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ
ကုသိုလ်ကိုမှီ ကုသိုလ်ဖြစ်

ပင်မအားကြီးတဲ့ ကုသိုလ်တရားများ

(က) ရတနာ ၃ ပါးနဲ့ ကံ၊ ကံရဲ့အကျိုးကို အလေးထား ယုံကြည်မှု၊

(ခ) ယုံကြည်လို့ ကိုယ်ကျင့်သီလကို မပျက်ရအောင် ထိန်းသိမ်းမှု၊

(ဂ) ကောင်းတဲ့ အကြားအမြင်ရှိမှု၊

(ဃ) ရက်ရက်ရောရော စွန့်ကြဲပေးကမ်း (ခွဲဝေပေး) မှု၊

(င) ကြောင်းကျိုးဆင်ခြင် သုံးသပ်တတ်မှုများဟာ ကုသိုလ်တွေပေါ့။ ဒီ

(၅) ပါးဟာလည်း တစ်ပါးနဲ့တစ်ပါး ဆက်သွယ်မှု ရှိနေကြတယ်။

ဘုရားရှင်ရဲ့ ဘုရားစစ် ဘုရားမှန် သမ္မာသမ္မောဓိဉာဏ်ကို ယုံတာ၊
ဘုရားရှင် ဟောထားတဲ့ ကံနဲ့ အကျိုးပေးစတဲ့ စစ်မှန်တဲ့ တရားကို
ယုံတာ၊ ဒီတရားတွေ ကျယ်ပြန့်အောင်၊ မပျောက်ပျက်အောင်
ထိန်းသိမ်းနေကြတဲ့ သံဃာတော်တွေကိုယုံတာ၊ ဒီယုံကြည်မှုကြောင့်
ကုသိုလ်ပြုသူတွေ လက်တွေ့ ကောင်းကျိုး ရတာတွေကို မြင်ရ၊
ကြားရ၊ ဖတ်ရတော့ ယုံကြည်မှု ပိုခိုင်မာလာပြီး သီလကိုယ်ကျင့်
တွေကို မပျက်အောင်ထိန်းသိမ်းလာတယ်။ အလှူ လှူတဲ့အခါမှာ
သီလရှိသူရဲ့ အလှူက ပိုအကျိုးပေးမြင့်တာ သိလာတော့ ပိုပြီး
အလှူဖြစ်သွားပြန်တယ်။ အလှူပေး၊ သီလစောင့်တဲ့ ကုသိုလ်ကြောင့်
စိတ်ထားကောင်းသူ ပညာရှိတွေနဲ့ ဆုံတွေ့ဖြစ်လာတယ်။
စကားပြောဆိုဆွေးနွေးရင်း ကောင်းတဲ့ သင်တန်း၊ ကောင်းတဲ့

တရားပွဲတွေ သွားဖြစ်တယ်။ လိုအပ်တဲ့ နေရာတွေမှာ အလှူဒါန ပေးလှူဖြစ်သွားတယ်။ ရလာတဲ့ ဗဟုသုတအပေါ် အခြေခံကာ အမှားအမှန် ဝေဖန်စိစစ်တတ်တဲ့ ဉာဏ်ပညာတွေ တိုးပွားလာတယ်။ အမြင့်ဆုံး သာသနာတွင်း ဝိပဿနာတရားအထိ အားထုတ် တတ်လာတယ်။ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်အထိ သိမြင်သွားတယ်။ အအို၊ အနာ၊ အသေက လွတ်ကင်းကာ ထာဝရ ချမ်းသာ မြေသွားတဲ့အထိ ကောင်းကျိုးရတာဟာ သဒ္ဓါစတဲ့ ပင်မကုသိုလ်တရားတွေကိုမှီကာ ကုသိုလ်ဖြစ်သွားတာဖြစ်တယ်။

ကုသိုလ်မှီ အကုသိုလ်ဖြစ်

အစကတော့ ရတနာသုံးပါးနဲ့ ကံ ကံရဲ့အကျိုးကို ယုံကြည်လို့ ဒါန၊ သီလ၊ ပညာ စတဲ့ ကုသိုလ်ကိုမှီပြီး ကုသိုလ်ပြုရာက ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးလာတယ်။ ဂုဏ်ယူတတ်လာတယ်။ သူများကို ကဲ့ရဲ့တတ်လာတယ်။ ငါလို လှူနိုင်သူမရှိ ဆိုပြီး မာနအလံ လွင့်လာတယ်။ ငါလှူထားတဲ့ကျောင်း၊ ငါ့ဘုန်းကြီးဆိုပြီးတော့ ဒိဋ္ဌိအယူမှားမှုဖြစ်လာပါတယ်။ တဖက်သားကိုကျတော့ မုန်းတီး တတ်လာတယ်။ ဒါတွေကတော့ ကုသိုလ်ကိုမှီကာ အကုသိုလ် ဖြစ်လာတာ ဖြစ်တယ်။

ကုသိုလ်မှီ အဗျာကတဖြစ်

ကောင်းတဲ့ယုံကြည်မှု အထက်ကဖော်ပြခဲ့တဲ့ တရားတွေကို မှီပြီးတော့ ကြိုးစားအားထုတ်ရတဲ့အခါ ကိုယ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုတွေ။

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

ကုသိုလ်လုပ်ငန်းအောင်မြင်ပြီးသွားတဲ့အခါ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်လို့ ကိုယ်ချမ်းသာမှု (ဝေဒနာခံစားမှု) တွေဟာ ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါစတဲ့ ကုသိုလ်ကိုမှီပြီး ကိုယ်ပင်ပန်း၊ ကိုယ်ချမ်းသာ ဆိုတဲ့ အဗျာကတ ဖြစ်လာပါတယ်။

အကုသိုလ်မှီ အကုသိုလ်ဖြစ်

ပင်မအကုသိုလ် အကြောင်းတရားတွေကတော့ - လိုချင်မှု၊ သိမ်းပိုက်လိုမှု၊ မတရား ပိုင်ဆိုင်လိုမှု လောဘ။ မုန်းတီးမှု၊ ရန်ငြိုးထားမှု၊ မလိုလားမှု၊ အမျက်ထွက်မှု ဒေါသ။ အမှန်အမှား မဝေခွဲနိုင်တဲ့တွေဝေမှု မောဟ။ ထောင်လွှား မောက်မာမှု၊ မာနစတဲ့ ပင်မအကုသိုလ်တွေကို မှီလို့ လူသတ်မှု၊ မုဒိမ်းကျင့်မှု၊ ခိုးဝှက်မှု၊ လုယက်မှု၊ မူးယစ်ဆေးဝါး ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား မတရားစီးပွား လုပ်ကိုင်မှု၊ ဆေးသုံးစွဲမှု၊ ရာထူးအာဏာကို မတရား ရယူထားမှုစတဲ့ အကုသိုလ်ပင်မတရားကိုမှီကာ အကုသိုလ် မကောင်မှုပေါင်း မရေတွက်နိုင်အောင် ဆင့်ကဲဖြစ်ပွားလာပါတယ်။

အကုသိုလ်မှီ ကုသိုလ်ဖြစ်

အကုသိုလ် ဖြစ်ကြောင်း ဆိတ်၊ နွား၊ ကျွဲ၊ သိုးစတဲ့သတ်ဖြတ်မှု၊ မုဆိုးတံငါအလုပ် လုပ်ပြီးတော့အသက်မွေးမှု၊ လူတွေကို သတ်တဲ့အထိ အကုသိုလ်မျိုးစုံ ကျူးလွန်ပြီးမှ နောင်တရကာ သံဝေဂဖြစ်လို့ ကုသိုလ်ကိုအားထုတ် သွားတာကတော့ အကုသိုလ် ကိုမှီ ကုသိုလ်ဖြစ်သွားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘုရားရှင်လက်ထက်အခါက အင်္ဂုလိမာလကို လူသိများပါတယ်။ သူ့လိုပါပဲ။ ကိုရင်သံကိစ္စကို ဖလသမာပတ်ဝင်စားနေတုန်း ယဇ်ပူဇော်ရန် ဓါးနဲ့ခုတ်သတ်ကြတဲ့ သူခိုး၊ ဓါးပြဲ ငါးရာတို့ဟာ နောင်တရပြီး ရဟန်းဝတ်ကြလို့ ရဟန္တာဖြစ်သွားကြတဲ့ သာဓက မျိုးပေါ့။ အခုခေတ်မှာလည်း အများကြီးရှိကြပါတယ်။

အကုသိုလ်မှီ အဗျာကတဖြစ်

ပင်မအဗျာကတ (ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် မဟုတ်တဲ့) တရားကတော့ ကိုယ်ပင်ပန်းမှု၊ ကိုယ်ချမ်းသာမှု၊ အပူအအေး ဥတုရုပ်၊ အစားအစာရုပ်၊ နေရာထိုင်ခင်း ရုပ်တရားတွေကို ကုသိုလ်လည်း မခေါ်နိုင်၊ အကုသိုလ်လည်း မခေါ်နိုင်ပါဘူး။

ပင်မအကုသိုလ်စေတနာနဲ့ အသက်သတ်မှု၊ ခိုးမှုစတဲ့ အကုသိုလ် တွေကို ပင်ပင်ပန်းပန်း ပြုလုပ်လွန်ကျူးတဲ့အခါ ကျူးလွန်လိုတဲ့ စေတနာဆိုးတွေက အကုသိုလ်ပေါ့။ ဒီအကုသိုလ် စေတနာ တွေကိုမှီကာ ပင်ပန်းမှု၊ လှုပ်ရှားမှု၊ ခံစားမှုတွေက အဗျာကတတွေ ဆိုတော့ အကုသိုလ်ကိုမှီကာ အဗျာကတ ဖြစ်ကြပါတယ်။

အဗျာကတမှီ အဗျာကတဖြစ်

တရားအားထုတ်ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ တရားအားထုတ်လို့ ညောင်းတာ၊ ကျဉ်တာ၊ ပင်ပန်းတာ၊ ဝေဒနာဒဏ်တွေခံရတာဟာ အဗျာကတပေါ့။ ဒီလို အားထုတ်ကြိုးစားလို့ ရဟန္တာအရိယာ

ဖြစ်သွားတာကတော့ ကုသိုလ် အကုသိုလ် ကင်းစင်သွားတဲ့သဘော အဗျာကတဆိုတော့ အဗျာကတကိုမှီ အဗျာကတဖြစ်သွားပါတယ်။

အဗျာကတမှီ ကုသိုလ်ဖြစ်

အပင်ပန်းခံ ချက်ပြုတ်လုပ်ကိုင်တာ၊ အအေး အပူ ဥတုကြောင့် ပူတာ အေးတာ၊ နေစရာထိုင်စရာအခင်း၊ လှူဖွယ်နဲ့ ဆွမ်းကွမ်း စတာတွေဟာ အဗျာကတဖြစ်တယ်။ အဲဒီအလှူပစ္စည်းတွေကို အကြောင်းအထောက်အပံ့ အမှီပြုလို့ ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ် ဆင့်ပွားဖြစ်တာကတော့ အဗျာကတမှီ ကုသိုလ် ဖြစ်သွားပါတယ်။

အဗျာကတမှီ အကုသိုလ်ဖြစ်

အပင်ပန်းခံမှု အပူအအေး အစားအစာ နေရာထိုင်ခင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရန်ဖြစ်ကြတာ၊ မုန်းတီးကြတာ၊ မာနဖြစ်ကြတာ၊ အငြိုးထားတာ၊ လူသတ်တဲ့ ရာဇဝတ်မှုကို ကျူးလွန်တဲ့အထိ ဖြစ်ကြတာဟာ အဗျာကတမှီ အကုသိုလ် ဖြစ်သွားတာပါပဲ။

ဥတုရာသီကျေးဇူးများ

ရာသီဥတု ကောင်းမကောင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကောင်းကျိုး ဆိုးကျိုး အမျိုးစုံ ဖြစ်ပေါ်နိုင်တယ်။

အပူလွန်ကဲလို့ သေကြေပျက်စီးရတာ၊ အအေးလွန်ကဲလို့လည်း သေကြေပျက်စီးရတာ၊ စိုက်ပျိုးရေး ကောင်း မကောင်းဟာလည်း ရာသီဥတုနဲ့ ဆက်နွှယ်ပါတယ်။

ဥတုရာသီ မညီမမျှ ဖောက်ပြန်ကြရင်တော့ သက်ရှိသက်မဲ့ ပျက်စီးကြရတယ်။ ဥတုရာသီကလည်း လောကသားနှင့် ကမ္ဘာ လောကကြီးကို အားကြီးသော မှီရာ တည်ရာအဖြစ် ကျေးဇူးပြုတာ ငြင်းမရပါဘူး။

ဥတုရာသီ ဖောက်ပြန်ရင် ဘာကုသိုလ်မှ ပြုလုပ်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

စားနပ်ရိက္ခာ ကျေးဇူးများ

အားလုံးသော သတ္တဝါတွေဟာ အစာအဟာရကို မှီနေရတော့ စားနပ်ရိက္ခာရဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုဟာ အလွန်ကို အရေးပါပါတယ်။ အဟာရ ချို့တဲ့တဲ့ခလေးနဲ့ အဟာရ ပြည့်ဝတဲ့ခလေး အလွန်ကွာခြားပါတယ်။ အဟာရ ဖွံ့ဖြိုးကြတဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ နိုင်ငံသားတွေရဲ့ ဥပဓိရုပ်ရည်နဲ့ အဟာရ မပြည့်ဝတဲ့ နိုင်ငံသားတွေရဲ့ ဥပဓိရုပ်ရည်ဟာ အလွန်ကွာလှပါတယ်။

အဟာရတွေက စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာကိုလည်း အထောက်အကူ ပြုပါတယ်။ အဟာရ မပြည့်ဝရင် တရားအားထုတ်လို့ မဂ်ဖိုလ် မရနိုင်တဲ့အထိပါပဲ။ ဒါ့ကြောင့် အဟာရ အစားအသောက်ကလည်း အားကြီးသော အကြောင်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုနေတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပုဂ္ဂိုလ် ကျေးဇူးများ

အတုမရှိ ဘုရားရှင် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးကို အမှီရလို့ အို၊ နာ၊ သေဘေး ကင်းလွတ်ကြသူတွေ ဘုရားတစ်ဆူလက်ထက်မှာ ၂၄- အသချေ၊ ကုဋေ-ရှစ်ဆယ်၊ ဗိုလ်ခြေ-တသိန်း ရှိကြပါတယ်။ ဒါဟာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးက အားကြီးသော မှီရာအဖြစ် ကျေးဇူးပြုသွားတာ ဖြစ်တယ်။

စင်ကာပူနိုင်ငံဟာ ကျွန်းနိုင်ငံငယ်လေးသာ ဖြစ်တယ်၊ စားနှပ်ရိက္ခာ စိုက်ပျိုးစရာမြေမရှိ၊ သောက်ရေမရှိ၊ ပင်လယ်ကျွန်းငယ် တစ်ခုမျှသာဖြစ်တာကို အများသိကြပါတယ်။ ဒါမေ့ လီကွမ်းယူ ဆိုသော ပညာရှင်ကြီးတစ်ဦးက စီမံကိန်းချကာ နည်းပညာ ကျွမ်းကျင်မှု၊ စွမ်းရည်ရှိမှုတို့ကြောင့် စင်ကာပူနိုင်ငံငယ်ဟာ တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးနေတာ ကမ္ဘာကအံ့ဩရလောက်အောင်ပါပဲ။ ပိုက်ဆံသာရှိရင် စင်ကာပူမှာ အကုန်ရနိုင်ပါတယ်လို့ ပြောရလောက်အောင် ပြည့်စုံနေတယ်။ ဒါဟာ ပုဂ္ဂိုလ်က ကြီးမားသော ဥပနိဿယ ပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုလိုပါပဲ။

နေရာထိုင်ခင်း ကျေးဇူးများ

နေရာဒေသ နေရာဌာနတွေကလည်း အလွန်ကျေးဇူးများ ပါတယ်။ အိမ်မြှောင်တွေသော်မှ နေရာ နံရံ အရောင်ကိုလိုက်ပြီး အဖြူရောင် အမဲရောင်ဖြစ်ကြရတယ်ဆိုတော့ လူတွေလည်း အပူပိုင်း ဒေသသားတွေ အသားရောင် မဲပြီးတော့၊ အအေးပိုင်းဒေသ

သားတွေက အသားအရောင် ဖြူဖွေးကြတာ နေရာဒေသက ကျေးဇူးပြုနေတာဖြစ်တယ်။ နေရာထိုင်ခင်း အဆင်မပြေရင် တရားတောင် မရနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် နေရာကလည်း အားကြီးသော မှီရာအဖြစ်နဲ့ ကျေးဇူးများပါတယ်။

ပုရေဇာတပစ္စည်း

ပုရေ - ရှေးက ကြိုတင်ကာ၊ ဇာတ - ဖြစ်ပြီးနေတာ။

ရှေးကကြိုတင်ကာ ဖြစ်ပြီးသော ရုပ်နာမ်တရားတွေက နောက်ဘက်က ရုပ်နာမ်တရားတွေကို ပုရေဇာတ ပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူး ပြုတာ။

ရှေးကကြိုတင်ကာ ဖြစ်ပြီးနေသော နေနဲ့လဟာ ဒီကမ္ဘာ လောကမှာရှိနေတဲ့ သက်ရှိသက်မဲ့အားလုံးကို အလင်းရောင်နဲ့ ကျေးဇူးပြုသလိုပါပဲ။

မျက်စိအကြည်ရယ်၊ မြင်စရာ အဆင်းရယ် ဒီနှစ်ခုကို အကြောင်းပြုကာ မြင်သိစိတ်ပေါ်ရပါတယ်။ မျက်စိအကြည်ရုပ်နဲ့ မြင်စရာအဆင်းက အရင်ဖြစ်နှင့်နေပြီး မြင်သိစိတ်က နောက်မှ ဖြစ်ရတာ ပုရေဇာတ ပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုတာပါပဲ။

နား အကြည်ရုပ် + ကြားစရာ အသံ = ကြားသိစိတ်

နှာခေါင်း အကြည်ရုပ် + နံစရာ အနံ့ = နံသိစိတ်

လျှာ အကြည်ရုပ် + စားစရာ ချို၊ ချဉ်၊ စပ်စသည် = စားသိစိတ်

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

ခြေသည်း လက်သည်း ဆံပင် အသားမာကို ချန်လှုပ်ထားပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ ကိုယ်အကြည်ရုပ် + တွေ့ထိစရာများ = ထိသိစိတ်

မနောဘဝင် အတွင်းစိတ် + တွေးစရာ ဓမ္မာရုံ = တွေးစိတ် တို့ဟာ ပုရေဇာတ ပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုတာ သိသာနိုင်ပါပြီ။

သားသမီးနဲ့ မိဘမှာလည်း မိဘအရင်ရှိပြီးမှ သားသမီးနောက်မှ ရတာ ပုရေဇာတ ပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုတာပဲ။ အကျယ်ချဲ့ပြီး စဉ်းစားကာ သိနိုင်ပါတယ်။ ပဋ္ဌာန်းဆိုတာ လောကမှာရှိနေတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ဖော်ထုတ်ဟောပြထားတာပါ။ ဒီတရားတွေက စာအုပ်ထဲက အကြောင်းအရာတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ လောကထဲက အကြောင်းအရာတွေ ချည်းပါပဲ။

ပစ္ဆာဇာတပစ္စည်း

ပစ္ဆာ - နောက်မှ၊ ဇာတ - ဖြစ်လာတဲ့ ရုပ်နာမ်တရား။

နောက်ကျမှ ဖြစ်လာတဲ့ ရုပ်နာမ်တရားတွေက ရှေးက ဖြစ်နှင့်နေတဲ့ ရုပ်နာမ်တွေကို ကျေးဇူးပြုတဲ့သဘော။

လူတစ်ဦးတစ်ယောက် ကံမကောင်း အကြောင်းမလှ ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီတော့ ထိုသူရဲ့မကောင်းတဲ့ကံကို ကောင်းမှု ကုသိုလ်တွေနဲ့ ပြုပြင်တယ်။ ကောင်းမှုတွေကို တိုးပွားအောင်း ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်တယ်။ မကောင်းတဲ့ စကားကို မပြောမိအောင် စောင့်ထိန်းတယ်။ မကောင်းတဲ့ အတွေးတွေ ဝင်လာရင်

ကောင်းတဲ့အတွေးနဲ့ တွေးကာ ဖယ်ပစ်တယ်။ ကံကို ကောင်းအောင် ပြုလုပ်ဖန်တီးယူတယ်ပေါ့။ အဲဒီလို ပြုပြင်တော့ ကံကောင်းလာတယ်။

ဒါက ရှေးကဖြစ်နေတဲ့ ရုပ်နာမ်အစဉ် ကောင်းအောင် နောက်ကရုပ်နာမ်တွေနဲ့ ပြုပြင်လို့ ရနိုင်တဲ့သဘောဆိုတော့ ပစ္စာဇာတပစ္စည်း ဖြစ်နေပုံပါပဲ။

နောက်မှဖြစ်လာတဲ့ သားသမီးတွေက ရှေးအယင်ရှိနေပြီးဖြစ်တဲ့ မိဘတွေကို ပြန်ပြီးကျေးဇူးဆပ် လုပ်ကျွေးနေတာလည်း ဒီပစ္စည်းသဘောပါပဲ။

အာသေဝနပစ္စည်း

အာ - ဆိုတာ အထပ်ထပ် အခါခါ အကြိမ်ကြိမ်၊ သေဝန - ဆိုတာကတော့ ထုံတယ် ပွါးတယ်ပေါ့။

ကုသိုလ်ကောင်းမှု ကြီးကြီးမားမား ပြုလုပ်တဲ့အခါ စိတ်ထဲမှာ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာနဲ့ ကောင်းတဲ့ ကုသိုလ်စိတ်တွေ အထပ်ထပ် အကြိမ်ကြိမ် ဖြစ်နေတာမျိုး။

အကုသိုလ် မကောင်းမှု ကြီးကြီးမားမား လွန်ကျူးနေတဲ့ အခါမှာလည်း အကုသိုလ်စိတ်တွေ အရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့ အကြိမ်ကြိမ် တိုးပွါးဖြစ်နေတာတွေဟာ အာသေဝန ပစ္စည်းပါပဲ။

ကုသိုလ်ပဲဖြစ်ဖြစ် အကုသိုလ်ပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းများများ
အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် ရက်ရှည်လများ စိမ်ပြီးပြုလုပ်နေရင်
ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုး ပေးမှာပါပဲ။

ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုတော့ နေ့စဉ်တိုးပွားအောင် ပြုလုပ်သင့်
ပါတယ်။ အကုသိုလ်မကောင်းမှုကိုတော့ မလုပ်သင့်ပါဘူး။

နံ့သာပုလင်း အရက်ပုလင်းများဟာ ကြာကြာထည့်
ထားတဲ့အတွက် ဖန်ပုလင်းအတွင်းသားမှာ အမွှေးနံ့ အရက်နံ့
မပြယ်သေးပဲ စွဲနေသလိုပါပဲ။

ကုသိုလ်ချင်း ဆက်နေအောင် ကုသိုလ်ကောင်းမှုအသစ်တွေကို
ထပ်ကာထပ်ကာ ပြုလုပ်နေရင် ရှေးကုသိုလ်နဲ့ နောက်ကုသိုလ်
ဆက်စပ်ပြီးကျေးဇူးပြုကာ ကုသိုလ်ရနံ့ ပွားထုံနေတဲ့အတွက်
တော်ရုံတန်ရုံ အကုသိုလ်မကောင်းကျိုးများ ပေးခွင့် မကြုံနိုင်ပါဘူး။
အကုသိုလ် မကောင်း မှုတွေချည်း ရှေးနောက်ဆက်ကာ
အမြဲကြိုးစားနေရင်တော့ မကောင်ကျိုးပေးမှာ အမှန်ပါပဲ။

ဘုရားရှင်လက်ထက် ရာဇဂြိုဟ်က ဝက်သတ်သမား စုန္ဒဟာ
ဝက်သတ်ပြီး မကောင်းမှု လုပ်လာခဲ့တာ အသက်ငါးဆယ်ငါးနှစ်ကြာမှ
သူ့ရဲ့ အကုသိုလ်စုပူးပြည့်တော့ မသေခင် အဝီစိက မီးရှိန်တွေ
လာပြီးဟပ်လို့ လေးဖက်ထောက်ကာ အိမ်ထဲလှည့်ပြေးနေရတယ်တဲ့။
အော်သံကလည်း ဝက်သတ်တဲ့အခါ နာနာကျင်ကျင်အော်တဲ့
ဝက်အော်သံနဲ့ တထပ်တည်း တူနေတာဆိုပဲ။ (၇) ရက်လောက်

ကြာတဲ့ အထိ မသေနိုင်ပဲ အရှင်လတ်လတ် ငရဲကျခံနေရပြီး
သေတဲ့အခါ အဝီစိငရဲမှာ ကျရတယ်တဲ့။ ခုထိ အဝီစိမှာ
မီးလောင်ခံနေရတုန်းပဲပေါ့။

ဒါကြောင့် ကုသိုလ်ကို တိုးပွားအောင်ပဲ စုကြရမယ်။
အကုသိုလ်ကိုတော့ မတိုးပွားကြစေနဲ့ပေါ့။ ဒါတွေအားလုံးဟာ
အာသေဝန ပစ္စည်းဖြစ်နေတဲ့ သဘောပါပဲ။

ကမ္မပစ္စည်း

ကမ္မ - ဆိုတာ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံပါပဲ။
ကံခန်းက အင်မတန်ကျယ်ဝန်းပါတယ်၊ လိုရင်းပဲ ရေးကြမှာပေါ့။

ကံ (၃) မျိုး

- ကာယကံ - ကိုယ်နဲ့ လုပ်တာ၊
- ဝစီကံ - နှုတ်နဲ့ ပြောတာ၊
- မနောကံ - စိတ်နဲ့ တွေးတာ၊

ကံဆိုတာ မျိုးစေ့နဲ့ တူတဲ့ သဘောတဲ့။ ကောင်းတဲ့ မျိုးစေ့ကို
စိုက်ရင် ကောင်းတဲ့အပင်ပေါက်ပြီး ကောင်းတဲ့ အသီးသီးကာ
ချိုတဲ့အရသာမျိုး သုံးဆောင်ရမယ်။ မကောင်းတဲ့ မျိုးစေ့ကျတော့
မကောင်းတဲ့အပင်ပေါက်ပြီး မကောင်းတဲ့ အသီးစားရမယ်ပေါ့။

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

ကံနဲ့လှုပ်ရှားမှုတွေဖြစ်ရတာ ပင်ရင်းကတော့ စေတနာ
ကြောင့်ပါပဲ။ စေတနာဆိုတာ နှိုးဆော်တာ။ ကံဖြစ်အောင်
နှိုးဆွပေးတာပေါ့။ စေတနာကောင်းရင် ကံကောင်းတွေ ဖြစ်တယ်ပေါ့။
စေတနာဆိုးရင် ကံဆိုးတွေ ဖြစ်တယ်ပေါ့။ ဒါတွေအားလုံးဟာ
ကမ္မပစ္စည်းက ကျေးဇူးပြုနေတာပါပဲ။

ကာယကံ (၆) မျိုး

ကိုယ်နဲ့လုပ်တဲ့နေရာမှာ ကောင်းတာ (၃) မျိုး၊ မကောင်းတာ (၃) မျိုး-
ပေါင်းရင် (၆) မျိုးရှိပါတယ်။

(၁) သူတပါး အသက်ကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်တာ၊ (၂)
ကိုယ်ချင်းစာပြီး မသတ်ပဲ ရှောင်ကြဉ်တာ။

(၃) သူတပါး ပစ္စည်းကို မတရားတဲ့ နည်းလမ်းနဲ့ ရအောင်ယူတာ၊ (၄)
မယူပဲ ရှောင်ကြဉ်တာ။

(၅) သူတပါး သားသမီးကို မတရားတဲ့နည်းလမ်းနဲ့
ကာမကျူးလွန်တာ၊ (၆) မကျူးလွန်ပဲ စောင့်ထိန်း
ရှောင်ကြဉ်တာရယ်လို့ (၆) မျိုးပါပဲ။

ဝစီကံ (၈) မျိုး

(၁) မုသား လိမ်ပြောတာ။ (၂) အမှန်ကိုပြောတာ။

(၃) ကုန်းတိုက်သပ်လှူစကားမျိုး သူတပါးတွေကို ကွဲပြားသွားအောင်
ကုန်းချောတာ။ (၄) မကွဲပြားအောင် စေ့စပ်ပေးတာ။

(၅) မကြားဝံ့မနာသာ ကြမ်းတမ်းစွာပြောတာ၊ ဆဲတာ။ (၆) ချေငံသာယာစွာ ပြောတာ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာပြောတာ။

(၇) ကုသိုလ် ပညာ ဥစ္စာရကြောင်း မဟုတ်ပဲ လေကုန်ခံပြီး အတင်းအဖျင်းနဲ့ ပုံတိုပတ်စ အရည်မရ အဖတ်မရ အချိန်ဖြုန်းပြောတာ။ (၈) အကျိုးရှိအောင် ပြောတာလို့ (၈) မျိုးပါပဲ။

မနောကံ (၆) မျိုး

(၁) သူတပါး ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ပစ္စည်း နေရာ အလုပ် စသည်ကို မတရားတဲ့နည်းနဲ့ ရချင်လို့ အကြံထုတ်တာ။ (၂) စိတ်ကောင်းရှိပြီး ကောင်းတဲ့အကြံကို ကြံစည်တာ။

(၃) သူတပါးကို အသေသတ်ရန် နည်းမျိုးစုံနဲ့ အကြံထုတ်ကာ ဒေါသဖြစ်နေတာ။ (၄) မေတ္တာပို့သပြီး မေတ္တာစိတ်နဲ့နေတာ။

(၅) အယူအဆ အတွေးအခေါ် လွဲမှားနေတာ။ (၆) အတွေးအယူ မှန်တာလို့ ပေါင်းရင် (၆) မျိုးပေါ့။

အားလုံးခြုံလိုက်ရင် ကောင်းတဲ့ကံက (၁၀) မျိုး။

မကောင်းတဲ့ကံက (၁၀) မျိုး။

ဒီကံတွေကို စေတနာ ပါပါနဲ့ ပြုလုပ်မိရင် နောက်ဘဝများစွာ သံသရာအထိ ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုး ပေးကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ စေတနာမပါပဲ အမှတ်တမဲ့ ဖြစ်သွားတာက နောက်ဘဝ နောက်သံသရာ အထိတော့ အကျိုးမပေးတတ်ပါဘူး။

ကံကြောင့် ကွာခြားမှု အမျိုးမျိုးဖြစ်

သူတပါးအသက်ကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ခဲ့တဲ့
မကောင်းမှုကံကြောင့် အသက်ငယ်ငယ်နဲ့ သေကြရတယ်။
ထိုကံမရှိရင် အသက်တမ်းပြည့် နေကြရတယ်။

သူတဖက်သားကို အကြင်နာမဲ့စွာနဲ့ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ခဲ့တဲ့ကံ
ပါရင် အနာရောဂါ နာတာရှည် ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ထိုကံမရှိရင်
ကျန်းမာရေး ကောင်းတယ်။

သူတဖက်သားအပေါ် ထိတ်ခနဲဆို ဒေါသနဲ့ချည်း တုံ့ပြန်
ခဲ့တဲ့သူဟာ ဖြစ်ရာဘဝမှာ အရပ်ဆိုး အကျည်းတန်ဖြစ်ရတယ်။
ထိုကံမပါရင် ရုပ်ချောတယ်ပေါ့။

သူတဖက်သားအပေါ် မနာလိုမှု ကုသနဲ့ချည်း တုံ့ပြန်ခဲ့တဲ့
ကံပါရင် အပေါင်းအသင်းမရှိပဲ အထီးကျန်ဘဝနဲ့ နေရတတ်တယ်။
ထိုကံမပါရင် ထိုက်သင့်သလောက် ကံအားလျော်စွာ အပေါင်းအသင်း
အနည်းအများရှိမယ်။

နမ္မောစေးနဲ့ ဝန်တိုမှုကြောင့် ဒါနမပြုခဲ့ရင် ငမဲ့ ဆင်းရဲ
ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါနရှိခဲ့ရင်တော့ ကြွယ်ဝချမ်းသာရတယ်။

မာနကြီးတခွဲသားနဲ့ ဘဝင်မြင့်ရောဂါရပြီး ရိုသေရမဲ့သူတွေကို
အရိုအသေ မပေးခဲ့တဲ့ ကံပါရင် မထင်ရှားတဲ့ အောက်တန်းကျတဲ့
ဆွေမျိုးပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဖြစ်ရပါတယ်။ ရိုသေလေးစားမှုရှိခဲ့ရင်တော့

ဆွေကြီးမျိုးကြီး မြင့်မြတ်တဲ့ အထက်တန်း အမျိုးအနွယ်မှာ
ဖြစ်ရပါတယ်။

ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ မရှင်းတာကို မေးရမှန်းမသိ ဝေလယ်လယ်
နေခဲ့တဲ့ကံပါရင် ဉာဏ်တုံးတုံးနဲ့ ငနံ၊ ငအ ဖြစ်ရတတ်တယ်။
မရှင်းတာကိုမေး မတတ်တာကို သင် ဒီကံတွေကို ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့
သူမျိုးဆိုရင်တော့ ဉာဏ်ကြီးတယ် ဉာဏ်ထက်တယ်ပေါ့။
ဒါတွေအားလုံး ဟာ ကံကြောင့် ဖြစ်ရတဲ့ ကမ္မပစ္စည်းနဲ့
ကျေးဇူးပြုထားတဲ့ နယ်ပယ်တွေပဲပေါ့။

ဝိပါကပစ္စည်း

ဝိပါက - ငြိမ်သက်တဲ့ အကျိုးတရား။

ကံ - က အကြောင်း၊ ဝိပါကံ - က အကျိုး။

ဘဝမှာတူညီတဲ့စိတ် သုံးမျိုးရှိတယ်။ မိခင်ဝမ်းထဲ ပဋိသန္ဓေ
နေတဲ့စိတ်၊ အိပ်ပျော်နေတဲ့အခါ ဖြစ်တဲ့စိတ်၊ သေလွန်တဲ့အခါ
ဖြစ်တဲ့စိတ်။ ဒီဝိပါကံစိတ်တွေက ငြိမ်သက်ပါတယ်။

ဝိပါကံဆိုတာ အရိပ်ကောင်းတဲ့ သစ်ပင်ကြီးအောက်မှာ
ရေအေးလေးသောက်ပြီး လေပြေလေညှင်းခံကာ အေးချမ်းနေတဲ့
ဥပမာလိုပါပဲ။

အချိန်အခါရောက်လို့ ရင့်မည့်ပြီး ကြွေကြဲတဲ့ အသီးမှည့်တွေဟာ
ဘာမှ ပြုပြင်စရာမလို စားသုံးဖို့သာ အဆင်သင့်ဖြစ်နေသလို

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

ကံတရားရင့်သန်တဲ့အတွက် အကျိုးပေးချိန်ရောက်လာလို့ အကျိုးပေးတဲ့သဘောပါ။

ကံအကြောင်းကောင်းသူတွေ ကောင်းကျိုးခံစားကြရပါတယ်။ ကံကောင်းခြင်းဟာ ကမ္မပစ္စည်း။ ကောင်းကျိုးရရှိနေတာက ဝိပါကပစ္စည်း။ ကံမကောင်း အကြောင်းမလှသူတွေမှာလည်း မကောင်းကျိုးခံစားကြရပါတယ်။ အဲဒါလည်း ကမ္မပစ္စည်းနဲ့ ဝိပါကပစ္စည်းတွေပါပဲ။

ဝိပါကအကျိုးပေးခန္ဓာထဲမှာ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၊ သညာက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့ဟာ အချင်းချင်း တစ်ပါးနဲ့တစ်ပါး ဝိပါကပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုနေကြတာ (သဟဇာတအတိုင်း) သိနိုင်ပါပြီ။

အာဟာရပစ္စည်း

အာ - အလွန်။ ဟာရ - ဆောင်တဲ့သဘော။

အစားအစာဟာ ခန္ဓာကိုယ်ကို အသက်ရှည်အောင် ဆောင်ရွက်တတ်လို့ အာဟာရ ခေါ်ပါတယ်။

အိမ်အိုကို ကျားကန်ပေးတဲ့ သဘောနဲ့ အာဟာရ ပံ့ပိုးပေးတာ တူပါတယ်။

အာဟာရ (၂) မျိုး

ရုပ်အာဟာရ၊ နာမ်အာဟာရလို့ အဘိဓမ္မာက (၂) မျိုးခွဲပြပါတယ်။

ရုပ်တရားကို အသက်ရှည်အောင် ပံ့ပိုးကူညီ အားပေးနေတာက ရုပ်အစားအစာဖြစ်တဲ့ ရုပ်အာဟာရက ပံ့ပိုးပါတယ်။

နာမ်တရား အသက်ရှည်အောင် ပံ့ပိုးကူညီအားပေးနေတာက နာမ်အစားအစာဖြစ်တဲ့ နာမ်အာဟာရက ပံ့ပိုးပါတယ်။

သူသူငါငါ ခန္ဓာ ၅-ပါးစုံတဲ့ ပဉ္စဝေါကာရဘုံသားတွေမှာ ရုပ် ၂၈ ပါး ရှိကြပါတယ်။ ဒီရုပ် ၂၈ ပါးထဲမှာ သြဇာရုပ် သို့မဟုတ် အာဟာရရုပ်လို့ ရုပ်တစ်မျိုးပါဝင်ပါတယ်။ အစားအစာတွေမှာလည်း အဆီအနှစ် အစေး သြဇာဆိုတာ ပါပါတယ်။ ဒီသြဇာရုပ်ကလည်း ခန္ဓာကိုယ် ရှင်သန်ဖို့အတွက် ထောက်ပံ့ပေးပါတယ်။

ဒါကြောင့် “သဗ္ဗေသတ္တာ အာဟာရ ဌိတိကာ” အားလုံးသော သတ္တဝါတွေဟာ “အာဟာရ” ကို မှီကာ အသက်ရှင်သန် နေကြရတယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။

အာဟာရ (သြဇာ) ရုပ် ၄ မျိုး

အာဟာရဆိုတဲ့ သြဇာရုပ်က ကံကြောင့်ဖြစ်တဲ့ သြဇာရုပ်၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ သြဇာရုပ်၊ ဥတုကြောင့်ဖြစ်တဲ့ သြဇာရုပ်၊ အာဟာရကြောင့်ဖြစ်တဲ့ သြဇာရုပ်လို့ ၄- မျိုးရှိပါသေးတယ်။

မျက်စိအကြည်ဟာ ကံကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရုပ်ပါပဲ။ အဲဒီရုပ်ကို အသက်ရှည် ရှင်သန်အောင် ကံကြောင့်ဖြစ်တဲ့ သြဇာ အာဟာရရုပ်က ကူညီပံ့ပိုးပေးပါတယ်။

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

စကားပြောသံတို့၊ မျက်နှာရွှင်တာတို့ မရွှင်တာတို့ဟာ
စိတ္တဇခေါ်တဲ့ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရုပ်ပါပဲ။ အဲဒီရုပ်တွေ ရှင်သန်အောင်
စိတ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ သြဇာ အာဟာရရုပ်က ကူညီပံ့ပိုးပေးပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဥတုကြောင့်ဖြစ်တဲ့ရုပ်တွေ ဖြစ်ခွင့်ရအောင်
ရှင်သန်နေအောင် ဥတုဇရုပ်မှာပါတဲ့ သြဇာ အာဟာရရုပ်က
ကူညီပံ့ပိုးပေးတာဖြစ်ပါတယ်။

အစားအစာမှာပါတဲ့ အဆီ အနှစ် အစေးတွေကလည်း
ရှင်သန်ရမယ့် အာဟာရနဲ့ဆိုင်တဲ့ရုပ်တွေကို အစားအစာမှာပါတဲ့
သြဇာ အာဟာရရုပ်က ရှင်သန်နေအောင်ကူညီ ပံ့ပိုးပေးပါတယ်။

နာမ်အာဟာရများ

ဖဿ အဟာရ - မျက်စိ အကြည်နဲ့ မြင်စရာအဆင်း အမျိုးမျိုးကို
မြင်တွေ့ရတာ ဖဿအာဟာရပါပဲ။ ဒီနာမ်အာဟာရဟာလည်း
ဘဝရှင်သန်ရပ်တည်မှုမှာ အရေးပါပါတယ်။ နားအကြည်နဲ့ ကြားစရာ
အသံကို တွေ့ဆုံမှု စတာတွေကိုတော့ သိသာနိုင်ပါပြီ။

စေတနာ အာဟာရ - နှိုးဆော်တဲ့ စေတနာ သင်္ခါရကြောင့်
ဘဝခန္ဓာဖြစ်ကြရတာဆိုတော့ ဘဝတွေဆက်လက်ဖြစ်နေအောင်
စေတနာကလည်း အာဟာရအဖြစ် ကူညီပံ့ပိုးပေးပါတယ်။

ဝိညာဏ် အာဟာရ - စိတ်ဝိညာဏ်ကြောင့်ပဲ နာမ်တွေ ရုပ်တွေ
ဆက်လက်ရှင်သန် တိုးပွားနေရတယ်ဆိုတော့ ဝိညာဏ်ကလည်း

ဝိညာဏ်အာဟာရ အဖြစ်နဲ့ ကူညီပံ့ပိုးပေးပါတယ်။ ဒါတွေ အားလုံးဟာ အာဟာရပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုနေပုံ တွေပါပဲ။

ကုန္ဒိယပစ္စည်း

ကုန္ဒိယ- ဆိုတာ အစိုးရတာ။

အဓိပတိ အစိုးရတာက ပြိုင်ဘက်မရှိ အစိုးရတာ၊ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးကို အုပ်စိုးနိုင်တဲ့ စကြာမင်းလိုပါပဲ ဒီမင်းကအမြဲတမ်းမပေါ်နိုင်ပါဘူး။ ကုန္ဒိယ ပစ္စည်း အစိုးရတာကတော့ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာလောက်ကိုသာ အစိုးရတာ။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံရဲ့ ခေါင်းဆောင်နဲ့ ပြည်နယ်တစ်ခုစီရဲ့ ဝန်ကြီးချုပ် ပုံစံလိုပါပဲ။

ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အစိုးရပုံကတော့ မျက်စိအကြည်ဟာ မြင်သိစိတ်နဲ့ ဆိုင်ရာ စေတသိက်တွေကို အစိုးရပါတယ်။ နားအကြည်၊ နှာခေါင်းအကြည်၊ လျှာအကြည်ကိုလည်းထိုနည်းအတူသိနိုင်ပါပြီ

ကိုယ်အကြည်က ထိသိစိတ်နဲ့ဆိုင်ရာစေတသိက်တွေကို အစိုးရပါတယ်။ ပြီးတော့ မျက်စိအကြည်၊ နားအကြည်၊ နှာခေါင်းအကြည်၊ လျှာအကြည်၊ ကိုယ်အကြည် (ပသာဒရုပ်) ငါးခုနဲ့ ရုပ်ရောနာမ်ရော ရှင်သန်အောင် စောင့်ရှောက်ပေးတဲ့ ဇီဝိတရုပ်တွေကတော့ ကဋတ္တာရုပ်ဆိုတဲ့ ကံကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ကမ္မဇရုပ်ကို အစိုးရပါတယ်။

နာမ်ကုန္ဒေထိုက်တဲ့ ဇီဝိတ၊ စိတ်၊ ဝေဒနာ၊ သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ သတိ၊ ဧကဂ္ဂတာ၊ ပညာ ဒီတရား (၈) ပါးကတော့ စိတ္တဇရုပ်၊

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

ကမ္မဇရုပ်တွေကို အစိုးရပါတယ်။ ပိုပြီးရှင်းအောင်နားလည်လိုရင် အကျယ်ရေးပြထားတဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆိုင်ရာစာအုပ်တွေကို ရှာဖွေ ဖတ်ရှုရပါလိမ့်မယ်။

နောက်ပြီး ကုဋေထိုက်တဲ့ တရား (၂၂) ပါးတောင် ရှိပါသေးတယ်။

ဒီ(၂၂)-ပါးထဲက- သဒ္ဓါဟာ ယုံကြည်မှုကို အစိုးရတယ်။ ဝီရိယက ကြိုးစားအားထုတ်မှုကို အစိုးရပါတယ်။ သတိက - မမေ့မလျော့မှုကို အစိုးရပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာကို အစိုးရကြတာကို အဘိဓမ္မာ သင်္ဂြိုဟ်ကျမ်းမှာ ဖတ်ရှု နိုင်ပါတယ်။

ဈာနပစ္စည်း

ဈာန - စူးစူးစိုက်စိုက် နစ်ဝင်နေအောင်ကြည့်တာ။

ဈာန်ဆိုတာ ကောင်းကင်ပျံတာကို ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ ကောင်းကင်ပျံတာက အဘိညာဉ်လို့ ခေါ်တယ်။ ကောင်းကင် ပျံနိုင်ဖို့က ဈာန်ငါးပါးလုံး အရင်ရအောင် အားထုတ်ပြီးမှ အဲဒီဈာန်ကို အဘိညာဉ် အထိရောက်အောင် ဖန်တီးအားထုတ်ယူရတယ်။ အဲဒါမှ မြေလျှိုးမိုးပျံနိုင်တယ်ပေါ့။

ကိလေသာကို အတော်ကြာကြာ မီးရှို့ဖျက်ဆီးပစ်နိုင် တာကိုလည်း ဈာန်လို့ခေါ်ပါတယ်။

ဈာန်ဟာ ကုသိုလ်ဖက်မှာရော အကုသိုလ်ဖက်မှာရော
နှစ်မျိုးလုံးမှာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

အကုသိုလ်ဖက်မှာ ငါးမျှားနေတဲ့အခါ၊ ဖဲရိုက်နေတဲ့အခါ၊
စစ်တုရင် ထိုးနေတဲ့အခါ၊ သရုပ်ဆောင်များလည်း သရုပ်ဆောင်
တဲ့အခါ ဈာန်ဖြစ်နေ ကြတာပါပဲ။

ဈာန်အစိတ်အပိုင်း ၅ မျိုး

(၁) ဝိတက် - စိတ်ကို အာရုံပေါ်မှာ တင်ပေးထားတဲ့သဘော၊
တရားထိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ မိမိစိတ်ကို ဝင်လေ ထွက်လေ
အာရုံပေါ်မှာ တည်ရှိနေအောင် တင်ပေးရပါတယ်။

(၂) ဝိစာရ - ဝိတက်နဲ့ စိတ်ကို အာရုံပေါ်တင်ပေးလို့
အသားကျပြီဆိုရင် စိတ်က ဟိုဟိုဒီဒီ မပြေးတော့ပဲ တင်ထားတဲ့
ဝင်လေ ထွက်လေ ပေါ်မှာ ငြိမ်ပြီးရပ်နေတော့ ဝိတက်မလိုတော့ဘူး။
ငြိမ်တဲ့ အာရုံကိုပဲ ထပ်တလဲလဲ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သိနေတာက
ဝိစာရပေါ့။

(၃) ဝိတိ - အဲဒီအာရုံနဲ့ နေနေတာကို အလွန်ပဲ ကျေနပ်
နှစ်သက်နေတယ်။ စိန် ရွှေ ဒေါ်လာထက်ကို နှစ်သက်တယ်၊
ကြိုက်သွားပြီပေါ့။ ဝိစာရနဲ့ သုံးသပ်နေတာ သိပ်မကြိုက်သေးခင်
တုန်းက ကြိုက်သွားအောင် ဆွယ်တဲ့သဘောပဲ။ စိတ်ကအဲဒီအာရုံကို
တအားကြိုက်သွားတော့ အဲဒီအာရုံက တွန်းချလိုတောင်မရတော့ဘူး။
၃-နာရီ ၄-နာရီကြာတာတောင် မပြယ်နိုင်ဘူးဆိုတော့ ဝိတက်

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

မလိုတော့ဘူး၊ ဝိစာရလည်း မလိုတော့ဘူး၊ ပီတိဖြစ်နေပြီပေါ့။ ဒါက တတိယဈာန် သမာဓိပါ။

(၄) သုခ - စိတ်က အလွန်ငြိမ်သက်ပြီး ကျေနပ်မှုတွေ အဆင့်မြင့် လာရင် ကြိုက်စရာမလိုပဲ သူ့ဟာသူ အလိုအလျောက်ကို ချမ်းသာနေ တော့တယ်။ စမ်းရေဟာ သူ့အလိုအလျောက် စိမ့်ထွက်စီးနေသလို ချမ်းသာစိတ်တွေ တန်းပြီးဖြစ်နေတာ သုခပါပဲ။ ဒီအဆင့်ရောက်ရင် စတုတ္ထဈာန် သမာဓိပေါ့။ ဒီအဆင့်ရောက်ဖူးရင် သူများကို ချမ်းသာစေချင်လို့ မရမနေ တိုက်တွန်းတော့တာပဲ။ ထမင်းကျွေး ဟင်းကျွေး ပိုက်ဆံ အကုန်အကျခံပြီး မလုပ်လုပ်ဖြစ်အောင် တိုက်တွန်းတတ်တယ်။

(၅) ဧကဂ္ဂတာ - စတုတ္ထဈာန်အဆင့် သုခမှာ ကျေနပ်နေရင် ရှေ့ကို တိုးတက်မှု မရနိုင်တော့ပါဘူး။ စတုတ္ထအဆင့် ဒီသုခက ချမ်းသာခံစားလိုတဲ့ သဘော ရှိနေ သေးတဲ့အတွက် ဖြူစင်တဲ့ သမာဓိအဆင့် မရောက်သေးဘူး။ အဲဒီချမ်းသာကို ခံစား လိုတဲ့သုခ သဘောကို ခွဲလိုက်တော့မှ (စွန့်လိုက်တော့မှ) အလွန့်အလွန့် စင်ကြယ်ဖြူစင်တဲ့ ပဉ္စမဈာန် အမျိုးအစား ဧကဂ္ဂတာ သမာဓိ ဖြစ်လာပါတော့တယ်။

ကောင်းကင်ပျံလိုလျင် ပဉ္စမဈာန် သမာဓိလောက်နဲ့ မရသေးဘူး။ ပဉ္စမဈာန်ကနေ ပထမဈာန်၊ ပထမဈာန်ကနေ ပဉ္စမဈာန် ဒီလို အပြန်ပြန်အလှန်လှန် အလွန်မြန်အောင် လေ့ကျင့်အားထုတ်

ရပါသေးတယ်။ အဲသလို အဆုံးကနေအစ၊ အစကနေအဆုံး အထပ်ထပ် ဝင်စားနိုင်လို့ အလွန်လျင်မြန်လာပြီးခါမှ ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးလာပြီး ကောင်းကင်ပျံ မြေထဲငုပ်နိုင်တဲ့ အဘိညာဉ် တန်ခိုး ရှိလာပါတယ်။

ဒါတွေအားလုံးဟာ ဈာနပစ္စည်း အခြေအနေဖြစ်ပါတယ်။

မဂ္ဂပစ္စည်း

မဂ္ဂ - ဆိုတာ လမ်း။

လမ်း (၂) မျိုး

ကောင်းရာ သုဂတိ နတ်ပြည် နိဗ္ဗာန်အထိ သွားတဲ့လမ်း။ မကောင်းတဲ့ အပါယ်လေးပါးအထိ သွားတဲ့လမ်း လို့ လမ်း (၂) မျိုး ရှိပါတယ်။

မဂ္ဂင် (၈) ပါး

မဂ္ဂင်ကလည်း အကောင်းဖက်က ၈-ပါး၊ မကောင်းတဲ့ဖက်က ၈-ပါးလို့ နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိပါတယ်။ ကောင်းတဲ့ဖက်က မဂ္ဂင် ၈-ပါးကတော့

(က) (၁) သမ္မာဒိဋ္ဌိ - ကြောင်းကျိုးယှဉ်စပ် အစွန်းလွတ်တဲ့ ဉာဏ်အမြင်။

(၂) သမ္မာသင်္ကပ္ပ - ကြောင်းကျိုးယှဉ်စပ် အစွန်းလွတ်တဲ့ အတွေး အကြံ။ ဒီ ၂-ပါးက ပညာပိုင်းဆိုင်ရာ မဂ္ဂင်ဖြစ်ပါတယ်။

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

(ခ) (၃) သမ္မာဝါစာ - ကြောင်းကျိုးယှဉ်စပ် အစွန်းလွတ်တဲ့ ပြောဆိုခြင်း။

(င) သမ္မာကမ္မန္တ - ကြောင်းကျိုးယှဉ်စပ် အစွန်းလွတ်တဲ့ ပြုလုပ်မှု။

(၅) သမ္မာအာဇီဝ - ကြောင်းကျိုးယှဉ်စပ် အစွန်းလွတ်တဲ့ အသက်မွေးရှင်သန် ဘဝရပ်တည်မှု။ ဒီ ၃ ပါးက သီလပိုင်းဆိုင်ရာ အခြေခံ မဂ္ဂင်ဖြစ်ပါတယ်။

(ဂ) (၆) သမ္မာဝါယာမ - ကြောင်းကျိုးယှဉ်စပ် အစွန်းလွတ်တဲ့ ကြိုးစား အားထုတ်မှု။

(၇) သမ္မာသတိ - ကြောင်းကျိုးယှဉ်စပ် အစွန်းလွတ်တဲ့ မမေ့မလျော့မှု။

(၈) သမ္မာသမာဓိ - ကြောင်းကျိုးယှဉ်စပ် အစွန်းလွတ်တဲ့ စူးစိုက်တည်ကြည်မှု။ ဒီ ၃ ပါးကတော့ သမာဓိ မဂ္ဂင် အမျိုးအစားဖြစ်ပါတယ်။

မကောင်းတဲ့ မဂ္ဂင်ဆိုင်ရာကိုလည်း ပြောင်းပြန်အနေနဲ့ စဉ်းစားရင်သိနိုင်ပါပြီ။

မဂ္ဂပစ္စည်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ အထူးအနေနဲ့ ရေးပြောလိုတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ - ဆိုတာ ကြောင်းကျိုးစပ်ယှဉ်ပြီး အမှန်မြင်တာဆိုတော့ ဘယ်လိုဟာလဲဆိုတာ တရားထိုင်တဲ့ ဥပမာတစ်ခုနဲ့ ပြောကြည့်ရအောင်-

တရားအားထုတ် ကြည့်တဲ့အခါ ခြေတစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက်
 မထပ်အောင် တင်ပလွင်ခွေကာ ငြိမ်ငြိမ်ထိုင်ပြီး နှာခေါင်း နှစ်ပေါက်က
 ဝင်လေ ထွက်လေကို သိနေအောင် အားထုတ်လို့ စိတ်တည်ကြည်
 ငြိမ်သက် လာပြီဆိုပါတော့။ အဲဒီအခါမှာ ခန္ဓာဖက် ဉာဏ်လှည့်ကြည့်
 လိုက်ရင် ပင်ကိုယ် သဘောအတိုင်း မဟုတ်တော့ဘူး။ ခန္ဓာရဲ့
 ဟိုနေရာကကျဉ် ဒီနေရာကနာ ပူလိုက် အေးလိုက် ယားလာလိုက်
 တရွရွတမွမွ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ဟိုနားဒီနားက ဖောက်ပြန်လာမယ်ပေါ့။
 ဒီတရားတွေက ခန္ဓာထဲက ဖြစ်ပေါ်နေတာပဲ။ ဒါကြောင့် ဒီခန္ဓာက
 မမြဲဘူး၊ ဆင်းရဲတယ်။ မဖောက်ပြန်နိုင်လောက်အောင် တည်တံ့
 ခိုင်မာတဲ့ အနှစ်မျိုး ဒီခန္ဓာကိုယ်မှာမရှိပါဘူး။ ကိုယ့်သဘော
 ကိုယ့်စိတ်ကြိုက်အတိုင်း ဖြစ်နိုင်တဲ့ အနှစ်အသားလည်း
 ဒီခန္ဓာကိုယ်မှာမရှိဆိုတဲ့ အနတ္တ သဘောကို မြင်လာမယ်။
 ဒီလိုမြင်တာဟာ ခန္ဓာရဲ့ဆင်းရဲအမှန် ဒုက္ခသစ္စာကို ပွားများအားထုတ်လို့
 မြင်တဲ့အမြင်မို့ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဉာဏ်အမြင်ပါပဲ။ ဒါကတော့
 အကျဉ်းချုပ်သိရုံမျှပါပဲ။

အဲဒီအမြင်ကို ကြံစည်သုံးသပ် တွေးဖြစ်တာက သမ္မာသင်္ကပ္ပပါပဲ။

ခန္ဓာကိုယ်ကို မယိုင်အောင် မလဲအောင် မှန်မှန်ကန်ကန်
 ထားနိုင်တာရယ်၊ စိတ်လုံ့လနဲ့ တက်တက်ကြွကြွ အားထုတ်တာရယ်
 ကတော့ သမ္မာဝါယာမ မဂ္ဂင်ပါပဲ။

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

၆၇

ဒီအမှန်မြင်အာရုံကို အဆက်မပြတ်ရအောင် စောင့်ရှောက်
ပေးတာက သမ္မာသတိ မဂ္ဂင်ပါပဲ။

အဲဒီအမြင်မှန်ကိုပဲ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ ဆက်လက်
ရှုမှတ်နိုင်အောင် ငြိမ်သက်တည်ကြည်မှုရနေတာဟာ သမ္မာသမာဓိ
မဂ္ဂင်ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီငါးပါးက လောကီမဂ္ဂင်တရား ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီငါးပါးနဲ့
တရားအားမထုတ်မီ သီလခံယူထားတာက သီလမဂ္ဂင်ဖြစ်ပါတယ်။
သမာဓိမဂ္ဂင်နဲ့ ပညာမဂ္ဂင်ကို တွဲပြီးအားထုတ်နိုင်ပါတယ်။

ဒီဒုက္ခသစ္စာ ခန္ဓာရုပ်နာမ် အဖြစ်အပျက်ကို မြင်နေခိုက်မှာ
ဒီဖြစ်ပျက်နေတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာတွေကို ဘယ်လိုမှ ကြိုက်နှစ်သက်နိုင်မှာ
မဟုတ်ဘူး။ ဒီတော့ကာ ဒီအာရုံကို နှစ်သက်မက်မောတတ်တဲ့
သမုဒယသစ္စာဖြစ်တဲ့ တဏှာ (လောဘ) ကိုလည်း ပယ်သတ်ထားရာ
ရောက်ပါတယ်။

ဒုက္ခသစ္စာကို အမှန်အတိုင်း သိမြင်နေတာက အသိမှန် မဂ္ဂသစ္စာ
ဖြစ်ပွားနေတာပါပဲ။

ဒီအသိမှန်ကို အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် ပွားများဖန်များလာရင်
ဒီအသိ ဉာဏ်ဟာ ရင့်သန်ထက်မြက်လာပါလိမ့်မယ်။ ဉာဏ်ရင့်
လာရင် ခန္ဓာငါးပါး အဖြစ်အပျက်ကို ရွံ့မှန်းပြီး ခန္ဓာဖြစ်ပျက်အဆုံးကို
ဉာဏ်နဲ့ မြင်သွားနိုင်ရင် နိရောဓသစ္စာအစစ် နိဗ္ဗာန်ကို ရသွားမှာပေါ့။

ဒါကတော့ မဂ္ဂင်နဲ့ ဝိပဿနာ အားထုတ်လို့ နိဗ္ဗာန်ရသွားနိုင်ပုံကို သိရုံ အကျဉ်းမျှရေးပြတာဖြစ်ပါတယ်။

သမ္မယုတ္တပစ္စည်း

သမ္မယုတ္တ - ဆိုတာ တပြိုင်နက် တပေါင်းတည်း ဖြစ်နေကြတာကို ပြောတာပါပဲ။

ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ် ဒီနာမ်ခန္ဓာလေးပါးဟာ တပေါင်းတည်း ဖြစ်နေကြပါတယ်။ အတူတကွ ဖြစ်နေပုံကို သဟဇာ တတုန်းက ရေးခဲ့ပြီးပါပြီ။

ဒီနာမ်ခန္ဓာ လေးပါးဟာ (၁) ဖြစ်တော့လည်း အတူတူ ဖြစ်ပါတယ်။ (၂) ပျက်တော့လည်း အတူတူပျက်ပါတယ်။ (၃) မှီတာကျတော့လည်း မှီရာတူကြပြန်တယ်။ (၄) အာရုံကလည်း တူကြပါတယ်။ ဒီလေးချက်နဲ့ ညီလို့ သမ္မယုတ္တ ဖြစ်နေကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ရှေးဆရာတော်များက ဒီပစ္စည်းကို စတုမဂ္ဂနဲ့ ဥပမာပေးခဲ့ ကြပါတယ်။ စတုမဂ္ဂဆိုတာ ပျားရည်၊ ထောပတ်၊ သကာ၊ နှမ်းဆီ လေးမျိုးကို ရောစပ်ကာ မတူးမချိတ်စေပဲ ဂရုစိုက်ပြီး သမသွားအောင် ကောင်းကောင်း မွှေပြီး ကျက်သွားတဲ့အခါ မြည်းကြည့်တော့ ဒီလေးမျိုးရဲ့ ပင်ကိုယ်တစ်ခုစီ အရသာကို ခွဲမရပဲ အရသာ တစ်ခုတည်း တစ်မျိုးတည်းမှာ စုစည်းသွားသလိုပါပဲလို့ မှတ်သားစရာ

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

၆၉

ဥပမာနဲ့ ကပ်ပြီးတော့လည်း ဒီပစ္စည်းကို မှတ်သားနားလည် နိုင်ပါတယ်။

ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စည်း

ဝိပ္ပယုတ္တ - ဆိုတာ မယှဉ်မစပ် ကျောချင်းကပ်ပြီး မျက်နှာလွှဲ နေကြသလို ဆန်းကြယ်စွာ ကျေးဇူးပြုတဲ့တရား။

ရှေးဆရာတော်များက အရသာ ၆ မျိုးနဲ့ ဒီပစ္စည်းကို ဥပမာ ပေးတော်မူကြပါတယ်။

အရသာ ၆ ပါးဖြစ်တဲ့ ချို၊ ချဉ်၊ စပ်၊ ငံ၊ အဖန်၊ အခါး တွေကို ရောချက်ထား တဲ့အခါ စားကြည့်တော့ သူတို့ရဲ့ ပင်ကိုယ်အရသာ တွေဟာ သီးခြားစီ ပေါ်လွင်နေပါတယ်။ ချိုတာကလည်း ချိုတဲ့အရသာပေါ့၊ ချဉ်တာကလည်း ချဉ်တဲ့အရသာပေါ့ ဒီလိုနဲ့ သီးသန့်စီ ကွဲနေကြသလို ရုပ်နဲ့နာမ်ဟာလည်း ရောစပ်ကာ အတူတူ ဖြစ်နေကြပေမဲ့ ရုပ်သဘောက ဖောက်ပြန်တယ်၊ နာမ်တရား သဘောက အာရုံကို ညွတ်သိတယ်။ သူ့သဘောနဲ့သူ မယှဉ်မတွဲ ပြဒါးတလမ်း သံတလမ်း ပုံစံနဲ့ ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ် အတူပေါင်းကာ ဝိပ္ပယုတ္တ ပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုနေကြတာပဲ။

ဒီသဘောနားလည်ရင် နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ် ရနိုင်တာပဲ။

သဘောချင်းတော့ မတူ၊ သို့သော် အတူတွဲပြီးတော့ ကျေးဇူး ပြုကြတဲ့သဘော။ ရသာ ၆ ပါး ပေါင်းစပ် ချက်ထားတဲ့ဟင်းကို

စားရတဲ့အခါမှာ တမျိုးစားလို့ ကောင်းသလိုပါပဲ။ ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းက ဟင်းပေါင်းဟင်းလိုနေမှာပေါ့။ ဝိပဿနာ ပစ္စည်းနဲ့
ကျေးဇူးပြုပုံကို ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့ကြီးနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်နိုင်
ပါတယ်။ သဘောထားချင်း မတူကြပေမဲ့ စုပေါင်းလုပ်ဆောင်မှုတွေက
ကျေးဇူးများလှပါတယ်။

အတ္ထိပစ္စည်း

အတ္ထိ ပစ္စည်း - ဆိုတာ ထင်ရှားရှိပြီး ကျေးဇူးပြုတဲ့ ပစ္စည်းပါပဲ။

အကြောင်းအကျိုး အတူတူဖြစ်ပြီး ကျေးဇူးပြုတာမျိုး၊ ဥပမာ
နာမ်ခန္ဓာလေးပါး သဟဇာတ ပစ္စည်းမှာ ရေးခဲ့သလို အကြောင်းနဲ့
အကျိုး အတူတူဖြစ်ပြီး ကျေးဇူးပြုတာဟာ သဟဇာတ အတ္ထိ
သဘောနဲ့ ကျေးဇူးပြုတာပါ။

ပုရေဇာတ ပစ္စည်းမှာ ရေးခဲ့သလို မျက်စိအကြည်ရုပ်က
အရင်ဖြစ်ပြီး မြင်စိတ်က နောက်မှဖြစ်လို့ ကျေးဇူးပြုတာကျတော့
ပုရေဇာတ အတ္ထိ ပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုတာ ဖြစ်တယ်။

ပစ္ဆာဇာတမှာ ရေးခဲ့သလို ခန္ဓာကိုယ် နေမကောင်း ထိုင်မကောင်း
ဖြစ်နေတယ်။ ဆေးခန်းသွား ဆေးထိုး၊ ဆေးစားပြီး ကုသလိုက်တယ်။
နေထိုင်ကောင်းသွားတယ်။ ရှေးကမကောင်းတဲ့ ရုပ်နာမ်ကို နောက်က
ရုပ်နာမ်တွေက ကျေးဇူးပြုလိုက်တာဆိုတော့ ပစ္ဆာဇာတ အတ္ထိ
ပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုလိုက်တာပါပဲ။

အမှန်ကတော့ အကြောင်းတရား မပျက်ခင် အကျိုးတရား ဖြစ်ပေါ်ပြီး အကြောင်းတရား ထင်ရှားရှိနေစဉ်မှာပင် ကျေးဇူးပြုတဲ့ တရားပါပဲ။

ရှေးဆရာတော်များ ဥပမာပေးတာကတော့ မြင်းမိုရ်တောင် မြေကြီးပေါ်မှာ သစ်ပင်ပန်းမန် ရှင်သန်ကြီးထွား လှပနေကြတာဟာ မြင်းမိုရ်မြေကြီး ထင်ရှားရှိနေတဲ့အတွက်ကြောင့်ပါပဲ အဲဒါဟာ ကျေးဇူးပြုတဲ့ သဘောနဲ့ ဥပမာပေး ရှင်းပြတော်မူတာဖြစ်ပါတယ်။

နတ္ထိပစ္စည်း

နတ္ထိ - မရှိတော့မှ ကျေးဇူးပြုတဲ့သဘော။

ဒီပစ္စည်းကို ဥပမာပေးကြတာက အမှောင်ထဲမှာ ထွန်းထားတဲ့ မီးခွက်ကို ငြိမ်းလိုက်တာနဲ့ အမှိုက်မှောင် အလိုအလျောက် မှိုက်မှောင်သွားရတယ်။ အဲဒါဟာ မီးငြိမ်းသွားခြင်းက အမှိုက်မှောင်ကို ကျေးဇူးပြုနိုင်တဲ့ နတ္ထိပစ္စည်းသဘောပါပဲ။

အနန္တရ ပစ္စည်းမှာ ကျေးဇူးပြုသလို တစ်စိတ်ချုပ်ပြီး မရှိတော့မှ နောက်တစ်စိတ် ဖြစ်ရတာဟာလည်း နတ္ထိ ပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုတဲ့ သဘောပါပဲ။

ဒီသဘောကို နားလည်ရင် ခိုင်မြဲတယ် မပျက်ဘူးလို့ ခံယူထားတဲ့ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ပျက်ပြီးရင် ပြတ်သွားတယ်လို့ ယူဆမှားတဲ့ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိတို့ ကင်းစင်သွားရပါတယ်။

ဝိဂတပစ္စည်း

နတ္ထိက- မရှိတဲ့ အနေနဲ့ ကျေးဇူးပြုတယ်။

ဝိဂတက- ကင်းတဲ့အနေနဲ့ ကျေးဇူးပြုတယ်။

ဒီနှစ်ခုဟာ အတူတူသဘောတော့ ရှိပါတယ်။ ဘာလို့ ထပ်ဟောရသလဲဆိုရင် မြင်စိတ်နဲ့ ပတ်သက်လို့ အနန္တရတုန်းက ရေးခဲ့သလို မြင်စိတ်က လက်ခံစိတ်ကို ကျေးဇူးပြုရာမှာ မြင်စိတ်က ဥပါဒါ၊ ဌီ၊ ဘင် သူ့သက်တမ်းပြည့်လို့ ပျက်သွားပြီး သူမရှိမှ လက်ခံစိတ် ဖြစ်ရပါတယ်။ အဲသလို ဖြစ်ခွင့်ရအောင် နတ္ထိ ပစ္စည်းက ကျေးဇူးပြုတာပါ။

ဝိဂတကတော့ မရှိရုံသာမက သတ္တိအားဖြင့်ပါ လုံးဝကင်းသွား ပြီးတော့မှ လက်ခံစိတ်ဖြစ်လို့ရတဲ့သဘော။ ပျက်ရုံပျက်ပြီး သတ္တိ မကင်းသေးရင် ဖြစ်ခွင့်မရသေးတဲ့သဘောပါ။

ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဥပမာတစ်ခုက ဇနီးမောင်နှံ အိမ်ထောင် ကွဲသွားကြတယ်ပေါ့။ တရားဝင်တော့ မကွာရှင်းရသေးဘူး၊ အဲဒါက နတ္ထိ ပစ္စည်းနဲ့ တူပါတယ်။ တရားဝင် ကွာရှင်းပြတ်စဲပြီးတာက ဝိဂတ ပစ္စည်းနဲ့ တူပါတယ်။

သဘောကတော့ ခပ်ဆင်ဆင်ပါပဲ။ သို့သော် တချို့နတ်တွေ၊ ဗြဟ္မာတွေက နတ္ထိနဲ့ ဟောလို့ သဘောမပေါက်သေးရင် ဝိဂတနဲ့ ဟောလိုက်မှ သဘောပေါက်ရှင်းသွားတာရှိလို့ ဟောရတာပေါ့။

အဝိဂတပစ္စည်း

အဝိဂတ - မကင်းတဲ့ အနေနဲ့ ကျေးဇူးပြုတဲ့သဘော။

အတ္တိ ပစ္စည်းနဲ့ တူပါတယ်။ အဝိဂတ ကျေးဇူးပြုပုံ ဥပမာကတော့ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာရေဟာ ငါးလိပ်စသော ရေသတ္တဝါတွေ ပင်လယ်ရေ ထဲမှာ ရှိနေတုန်းအခါ မကင်းမကွာရအောင် ကျေးဇူးပြုပါတယ်။

တံငါ ဖမ်းသွားလို့ ပင်လယ်ရေနဲ့ ကင်းကွာသွားရင်တော့ ကျေးဇူး မပြုနိုင်တော့ပါဘူး။

ဒီအဝိဂတ ပစ္စည်းကိုတော့ အတ္တိ ပစ္စည်းမှာကဲ့သို့ သဟဇာတ၊ ပုရေဇာတ၊ ပစ္ဆာဇာတ၊ ရုပ်အာဟာရ၊ ရုပ်ဇီဝိန္ဒြေတွေဟာ အကျိုးတရား ဖြစ်ပေါ်နေတုန်းမှာ အကြောင်းပစ္စည်းကလည်း ထင်ရှားရှိနေတဲ့အတွက် အဝိဂတပစ္စည်းနဲ့ ကျေးဇူးပြုပါတယ်လို့ ရှင်းပြကြပါတယ်။

(24-2-2012) ပင်မစာသားရိုက်၍ပြီးသည်။

ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၁-ဟေတု

ဟေတုပစ္စယောတိ-

ဟေတု ဟေတုသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ
ဟေတုပစ္စယေန ပစ္စယော။

၂-အာရမ္မဏ

အာရမ္မဏပစ္စယောတိ-

ရူပါယတနံ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

သဒ္ဓါယတနံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဂန္ဓာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရသာယတနံ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဖောဠဗ္ဗာယတနံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ
ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပါယတနံ သဒ္ဓါယတနံ ဂန္ဓာယတနံ ရသာယတနံ ဖောဠဗ္ဗာယတနံ
မနောဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ
ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

သဗ္ဗေ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယံ ယံ ဓမ္မံ အာရဟ္တ ယေ ယေ ဓမ္မာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ၊
တေ တေ ဓမ္မာ တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ
အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

၃-အဓိပတိ

အဓိပတိပစ္စယောတိ-

ဆန္ဒာဓိပတိ ဆန္ဒသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဠာနာနဉ္စ ရူပါနံ
အဓိပတိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဝီရိယာဓိပတိ ဝီရိယသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဠာနာနဉ္စ ရူပါနံ
အဓိပတိပစ္စယေန ပစ္စယော။

စိတ္တာဓိပတိ စိတ္တသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဠာနာနဉ္စ ရူပါနံ
အဓိပတိပစ္စယေန ပစ္စယော။

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

ဝိမံသာဓိပတိ ဝိမံသသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ
အဓိပတိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယံ ယံ ဓမ္မံ ဂရုံ ကတွာ ယေ ယေ ဓမ္မာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ၊
တေ တေ ဓမ္မာ တေသံ တေသံ

ဓမ္မာနံ အဓိပတိပစ္စယေန ပစ္စယော။

၄-အနန္တရ

အနန္တရပစ္စယောတိ-

စက္ခုဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

သောတဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဃာနဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

၇၈

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဇိဝှိဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ကာယဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ
အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ
အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အကုသလာနံ
ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အဗျာကတာနံ
ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ အဗျာကတာနံ
ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ
အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ အကုသလာနံ
ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယေသံ ယေသံ ဓမ္မာနံ အနန္တရာ ယေ ယေ ဓမ္မာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ
စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ၊ တေ တေ ဓမ္မာ တေသံ

တေသံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

၅-သမနန္တရ

သမနန္တရပစ္စယောတိ-

စက္ခုဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

သောတဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဃာနဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဇိဝှိဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ကာယဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ
သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ
သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ အကုသလာနံ
ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ အဗျာကတာနံ
ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ အဗျာကတာနံ
ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ
သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ အကုသလာနံ
ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယေသံ ယေသံ ဓမ္မာနံ သမနန္တရာ ယေ ယေ ဓမ္မာ ဥပ္ပဇ္ဇိ
စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ၊ တေ တေ ဓမ္မာ တေသံ

တေသံ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

၆-သဟဇာတ

သဟဇာတပစ္စယောတိ-

စတ္တာရော ခန္ဓာ အရူပိနော အညမညံ သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

စတ္တာရော မဟာဘူတာ အညမညံ သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဩက္ကန္တိက္ခဏေ နာမရူပံ အညမညံ သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

၈၂

စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနံ ရူပါနံ သဟဇာတပစ္စယေန
ပစ္စယော။

မဟာဘူတာ ဥပါဒါရူပါနံ သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပိနော ဓမ္မာ အရူပိနံ ဓမ္မာနံ ကိဉ္စိ ကာလေ သဟဇာတပစ္စယေန
ပစ္စယော၊ ကိဉ္စိ ကာလေ

န သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

၇-အညမည

အညမညပစ္စယောတိ-

စတ္တာရော ခန္ဓာ အရူပိနော အညမညပစ္စယေန ပစ္စယော။

စတ္တာရော မဟာဘူတာ အညမညပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဩက္ကန္တိက္ခဏေ နာမရူပံ အညမညပစ္စယေန ပစ္စယော။

၈-နိဿယ

နိဿယပစ္စယောတိ-

စတ္တာရော ခန္ဓာ အရူပိနော အညမညံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

စတ္တာရော မဟာဘူတာ အညမညံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဩက္ကန္တိက္ခဏေ နာမရူပံ အညမညံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနံ ရူပါနံ နိဿယပစ္စယေန
ပစ္စယော။

မဟာဘူတာ ဥပါဒါရူပါနံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

စက္ကာယတနံ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

သောတာယတနံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ
ဓမ္မာနံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဃာနာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဇိဝှိယတနံ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ကာယာယတနံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယံ ရူပံ နိဿာယ မနောဓာတု စ မနောဝိညာဏဓာတု စ ဝတ္တန္တိ၊ တံ
ရူပံ မနောဓာတုယာ စ

မနောဝိညာဏဓာတုယာ စ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

၉-ဥပနိဿယ

ဥပနိဿယပစ္စယောတိ-

ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ
ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ
ကောသန္တိ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ
ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အကုသလာနံ
ဓမ္မာနံ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ
ကောသန္တိ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အဗျာကတာနံ
ဓမ္မာနံ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အဗျာကတာနံ
ဓမ္မာနံ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ
ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ အကုသလာနံ
ဓမ္မာနံ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဥတုဘောဇနမ္ပိ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုဂ္ဂလောပိ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

သေနာသနမ္ပိ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၀-ပုရေဇာတ

ပုရေဇာတပစ္စယောတိ-

စက္ခာယတနံ စက္ခုရိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

သောတာယတနံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ
ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဃာနာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဇိဝှိယတနံ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ကာယာယတနံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပါယတနံ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

သဒ္ဓါယတနံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဂန္ဓာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရသာယတနံ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဖောဠဗ္ဗာယတနံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ
ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပါယတနံ သဒ္ဓါယတနံ ဂန္ဓာယတနံ ရသာယတနံ ဖောဠဗ္ဗာယတနံ
မနောဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ

ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယံ ရူပံ နိဿာယ မနောဓာတု စ မနောဝိညာဏဓာတု စ ဝတ္တန္တိ၊ တံ
ရူပံ မနောဓာတုယာ

တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ကိဉ္စိ ကာလေ
ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော၊ ကိဉ္စိ

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

ကာလေ န ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၁-ပစ္ဆာဇာတာ

ပစ္ဆာဇာတာပစ္စယောတိ-

ပစ္ဆာဇာတာ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ ပုရေဇာတာဿ ဣမဿ
ကာယဿ ပစ္ဆာဇာတာပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၂-အာသေဝန

အာသေဝနပစ္စယောတိ-

ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ
အာသေဝနပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အကုသလာနံ
ဓမ္မာနံ အာသေဝနပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ ကိရိယာဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ
ကိရိယာဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ အာသေဝနပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၃-ကမ္မ

ကမ္မပစ္စယောတိ-

ကုသလာကုသလံ ကမ္မံ ဝိပါကာနံ ခန္ဓာနံ ကဋ္ဌတ္တာ စ ရူပါနံ
ကမ္မပစ္စယေန ပစ္စယော။

၈၈

သဒ္ဓါပါရမီ အရှင်ဇယတိဿ

စေတနာ သမ္ပယုတ္တကာနံ မ္ဗောနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ ကမ္မပစ္စယေန
ပစ္စယော။

၁၄-ဝိပါက

ဝိပါကပစ္စယောတိ-

ဝိပါကာ စတ္တာရော ခန္ဓာ အရူပိနော အညမညံ ဝိပါကပစ္စယေန
ပစ္စယော။

၁၅-အာဟာရ

အာဟာရပစ္စယောတိ-

ကဗဠီကာရော အာဟာရော ဣမဿ ကာယဿ အာဟာရပစ္စယေန
ပစ္စယော။

အရူပိနော အာဟာရာ သမ္ပယုတ္တကာနံ မ္ဗောနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ
အာဟာရပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၆-ဣန္ဒြိယ

ဣန္ဒြိယပစ္စယောတိ-

စက္ခန္ဒြိယံ စက္ခရိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ မ္ဗောနံ
ဣန္ဒြိယပစ္စယေန ပစ္စယော။

မြတ်သော မဟာပဋ္ဌာန်း ဒေသနာ

သောတိန္ဒြိယံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
 ကုန္ဒိယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဃာနိန္ဒြိယံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
 ကုန္ဒိယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဇိဝိန္ဒြိယံ ဇိဝိဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
 ကုန္ဒိယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ကာယိန္ဒြိယံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
 ကုန္ဒိယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပဇိဝိတိန္ဒြိယံ ကဋတိရူပါနံ ကုန္ဒိယပစ္စယေန ပစ္စယော။

အရူပိနော ကုန္ဒိယာ သမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ
 ကုန္ဒိယပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၇-ဈာန

ဈာနပစ္စယောတိ-

ဈာနဂီနိ ဈာနသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ
 ဈာနပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၈-မဂ္ဂ

မဂ္ဂပစ္စယောတိ-

မဂ္ဂဂါနိ မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ မဂ္ဂပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၉-သမ္ပယုတ္တ

သမ္ပယုတ္တပစ္စယောတိ-

စတ္တာရော ခန္ဓာ အရူပိနော အညမညံ သမ္ပယုတ္တပစ္စယေန ပစ္စယော။

၂၀-ဝိပ္ပယုတ္တ

ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယောတိ-

ရူပိနော ဓမ္မာ အရူပိနံ ဓမ္မာနံ ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယေန ပစ္စယော။

အရူပိနော ဓမ္မာ ရူပိနံ ဓမ္မာနံ ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယေန ပစ္စယော။

၂၁-အတ္ထိ

အတ္ထိပစ္စယောတိ-

စတ္တာရော ခန္ဓာ အရူပိနော အညမညံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

စတ္တာရော မဟာဘူတာ အညမညံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဩက္ကန္တိက္ခဏေ နာမရူပံ အညမညံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

မြတ်သော မဟာပဉ္စာန်း ဒေသနာ

စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနံ ရူပါနံ အတ္ထိပစ္စယေန
ပစ္စယော။

မဟာဘူတာ ဥပါဒါရူပါနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

စက္ကာယတနံ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

သောတာယတနံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ
ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဃာနာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဇိဝှိယတနံ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ကာယာယတနံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပါယတနံ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

သဒ္ဓါယတနံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

၉၂

ဂန္ဓာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရသာယတနံ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဖောဠဗ္ဗာယတနံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ
ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပါယတနံ သဒ္ဓါယတနံ ဂန္ဓာယတနံ ရသာယတနံ ဖောဠဗ္ဗာယတနံ
မနောဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ
ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယံ ရူပံ နိဿာယ မနောဓာတု စ မနောဝိညာဏဓာတု စ ဝတ္တန္တိ၊ တံ
ရူပံ မနောဓာတုယာ စ

မနောဝိညာဏဓာတုယာ စ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

၂၂-နတ္ထိ

နတ္ထိပစ္စယောတိ-

သမနန္တရနိရုဒ္ဓါ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ ပဋုပ္ပန္နာနံ စိတ္တစေတသိကာနံ
ဓမ္မာနံ နတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

၂၃-ဝိဂတ

ဝိဂတပစ္စယောတိ-

သမနန္တရဝိဂတာ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ ပဋ္ဌပုဏ္ဏာန်
စိတ္တစေတသိကာန် ဓမ္မာန် ဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

၂၄-အဝိဂတ

အဝိဂတပစ္စယောတိ-

စတ္တာရော ခန္ဓာ အရူပိနော အညမညံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

စတ္တာရော မဟာဘူတာ အညမညံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဩက္ကန္တိက္ခဏေ နာမရူပံ အညမညံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာန် ရူပါန် အဝိဂတပစ္စယေန
ပစ္စယော။

မဟာဘူတာ ဥပါဒါရူပါန် အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

စက္ခာယတန် စက္ခဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာန်
အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

သောတာယတန် သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ
ဓမ္မာန် အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

၉၄

ဃာနာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဇိဝှိယတနံ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ကာယာယတနံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပါယတနံ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

သဒ္ဓါယတနံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဂန္ဓာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရသာယတနံ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ
ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပါယတနံ သဒ္ဓါယတနံ ဂန္ဓာယတနံ ရသာယတနံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ
မနောဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ

မြတ်သော မဟာပဉ္စာန်း ဒေသနာ

ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယံ ရူပံ နိဿာယ မနောဓာတု စ မနောဝိညာဏဓာတု စ ဝတ္တန္တိ၊ တံ
ရူပံ မနောဓာတုယာ စ

မနောဝိညာဏဓာတုယာ စ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပစ္စယနိဒ္ဒေသော နိဋ္ဌိတော။ ။

မှတ်စု